

Urho Kekkosen kansallispuiston kalastus- ja retkeilyselvitys 2008

Markku Seppänen
Metsähallitus
Lapin luontopalvelut
markku.seppanen@metsa.fi

Översättning: Tmi Pimma Åhman

Kansikuva: Kalastaja Luirojoella. Kuva: Eero Hetta.

© Metsähallitus 2011

ISSN-L 1235-8983
ISSN 1799-5388 (verkkojulkaisu)
ISBN 978-952-446-845-9 (pdf)

Urho Kekkosen kansallispuiston kalastus- ja retkeilyselvitys 2008

METSÄHALLITUS

KUVAILULEHTI

JULKAISIJA	Metsähallitus	JULKAISUAIKA	8.3.2011
TOIMEKSIANTAJA	Metsähallitus	HYVÄKSYMISPÄIVÄMÄÄRÄ	
LUOTTAMUKSELLISUUS	Julkinen	DIAARINUMERO	665/52/2011
SUOJELUALUETYYPPI/ SUOJELUOHJELMA	kansallispuisto, Natura 2000 -alue		
ALUEEN NIMI	Urho Kekkosen kansallispuisto		
NATURA 2000 -ALUEEN NIMI JA KOODI	UK-puisto–Sompio–Kemihaara FI 130 1731		
ALUEYKSIKKÖ	Lapin luontopalvelut		
TEKIJÄT	Kirsti Leinonen, Markku Seppänen, Nina Raasakka ja Aini Magga		
JULKAISUN NIMI	Urho Kekkosen kansallispuiston kalastus- ja retkeily selvitys 2008		
TIIVISTELMÄ	Kyselytutkimuksen tavoitteena oli selvittää Urho Kekkosen kansallispuiston alueen kalasaalista ja retkeilykäyttöä sekä kalastajien mielipiteitä kalastussäännöistä, kalakantojen tilasta, retkeilystä, retkeilypalveluista ja -rakenteista sekä asiakaspalvelusta. Kysely tehtiin Metsähallituksen kalastusluvan vuonna 2008 Urho Kekkosen kansallispuistoon lunastaneille. Saatua palautetta käytetään puiston hoidon ja käytön suunnittelussa. Puiston kalavesien hoito ja kalastuslupien myöntäminen perustuvat kalojen luontaiseen lisääntymiseen. Suurimmat saaliit saatiin Suomujoelta ja Luttojoelta. Suosituimmat lähtöpaikat kansallispuistoon sijaitsevat lähellä näitä jokia. Luttojoelle lähdetään yleensä Raja-Joosepista tai Kuutuan metsäautotien varrelta, Suomujoelle mennään yleensä Aittajärveltä. Saaliin määrä oli vähäinen verrattuna jokivesien pinta-alaan ja niiden kalantuottokykyyn. Kalastajien saaliin määrä ja jakautuminen vahvistavat Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen 2000-luvulla saamia tutkimustuloksia, joiden mukaan Lutto- ja Suomujokien taimenen poikastuotantoalueet ovat vajaatuotossa, emokalojen määrä on vähäinen ja osa poikastuotantoalueista on tyhjiään. Uudessa kalastussäännössä tulisi harkita edelleen kalastusaikojen lyhentämistä ja rauhoitusalueiden lisäämistä ainakin Lutto- ja Kulasjoissa. Taimenkantaa tulee seurata edelleen tiiviisti ja tarvittaessa rajoittaa lupien myöntämistä. Kalastusluissa ja niihin liittyvissä lupaehdoissa pitäisi lisätä tiedotusta alamittojen ja saaliskiintiön perusteista ja niiden noudattamisen tärkeydestä. Tuulomajoen vesistön kalakantojen hoito perustuu kalojen luontaiseen lisääntymiseen ja kalastuksen säätelyyn. Kalaistutuksia ei siten tulla suorittamaan. Mikäli kalakannat katsotaan uhanalaisiksi, kalastusta joudutaan rajoittamaan entisestään. Useimmat retkeilijät käyttävät yöpyessään omia telttojaan ja hyödyntävät kiinteistä rakenteista tulipaikkoja ja jätehuoltoa. Myös laavut, joita saa käyttää vapaasti, olivat suosituimpien palvelujen joukossa. Yleisesti ottaen kävijät olivat tyytyväisiä puistoon, jonka erämaisuus houkuttelee, ja siksi osa ei kaivannutkaan lisärakenteita. Lapsiperheille ja liikuntaesteisille kulkijoille kaivattiin helpoa, esteetöntä retkikohdetta. Parannusta toivottiin jokien ylityspaikkojen rakenteisiin. Muut kehittämis ehdotukset koskivat lähinnä teiden parannusta tai parempaa hoitoa. Urho Kekkosen kansallispuiston perusajatus on säilyttää puisto mahdollisimman luonnontilaisena. Rakenteiden nykyistä määrää ei ole tarkoitus lisätä eikä merkitä enempää polkuja tai hiihtoreittejä. Laatua voidaan parantaa, mikäli siihen osoitetaan resursseja. Puiston läheisyydessä sijaitsevilla kalastuskohteilla tai retkeilyn kannalta sopivilla paikoilla ei ole rakenteita. Luttojoen varrella sijaitsevan laavu- ja tulipaikan tapaisille helposti saavutettaville rakenteille olisi tarvetta esim. Luttojärvellä, Aittajärvelle menevän Kuutuan metsäautotien varrella.		
AVAINSANAT	Urho Kekkosen kansallispuisto, kalastus, retkeily		
MUUT TIEDOT			
SARJAN NIMI JA NUMERO	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja B 148		
ISSN-L ISSN (VERKKOJULKAISU)	1235-8983 1799-5388	ISBN (PDF)	978-952-446-845-9
SIVUMÄÄRÄ	36 s.	KIELI	suomi
KUSTANTAJA	Metsähallitus	PAINOPAIKKA	
JAKAJA	Metsähallitus, luontopalvelut	HINTA	

PRESENTATIONSBLAD

UTGIVARE	Forststyrelsen	UTGIVNINGSDATUM	8.3.2011
UPPDRAKSGIVARE	Forststyrelsen	DATUM FÖR GODKÄNNANDE	
SEKRETESSGRAD	Offentlig	DIARIENUMMER	665/52/2011
TYP AV SKYDD SOMRÅDE/ SKYDDSPROGRAM	nationalpark, Natura 2000-område		
OMRÅDETS NAMN	Urho Kekkonen nationalpark		
NATURA 2000-OMRÅDETS NAMN OCH KOD	Urho Kekkonen nationalpark–Sompio–Kemihara FI 130 1731		
REGIONENHET	Lapplands naturtjänster		
FÖRFATTARE	Kirsti Leinonen, Markku Seppänen, Nina Raasakka och Aini Magga		
PUBLIKATION	Utredning om fiske och friluftsliv i Urho Kekkonens nationalpark 2008		
SAMAMNDRAG	Målet för enkäten var att utreda fiskfångsterna och friluftsbrevet inom Urho Kekkonens nationalpark samt att klarlägga fiskares åsikter om områdets fiskebestämmelser, fiskbeståndens tillstånd, friluftslivet, friluftstjänsterna och -anordningarna samt kundservicen på området. Enkäten gjordes bland dem som hade köpt Forststyrelsens fisketillstånd till Urho Kekkonens nationalpark år 2008. Resultaten utnyttjas vid planeringen av parkens skötsel och användning. Vården av parkens fiskevatten och beviljandet av fisketillstånd utgår från olika fiskars naturliga förökning. De största fångsterna drogs upp ur åarna Suomujoki och Luttojoki. De populäraste startpunkterna till nationalparken ligger nära dessa åar. De som besöker Luttojoki startar oftast från Raja-Jooseppi eller Kuutua skogsbilväg och de som besöker Suomujoki i allmänhet från Aittajärvi. Fångstmängden var liten i förhållande till vattendragens areal och fiskproduktionsförmåga. Resultaten om fångstmängden och dess fördelning bekräftar de forskningsresultat som Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet presenterade på 2000-talet och enligt vilka öringens yngelproduktionsområden i Lutto- och Suomujoki är underproduktiva, antalet honfiskar är litet och en del av yngelproduktionsområdena är tomma. Vad gäller de nya fiskebestämmelserna för nationalparken borde man överväga att ytterligare förkorta fisketiderna och utöka antalet fredade områden, åtminstone i Luttojoki och Kulajoki. Öringbeståndet bör uppföljas noggrant och vid behov bör man begränsa beviljandet av fisketillstånd. I fisketillstånden och deras tillståndsvillkor borde det finnas mera information om grunderna till minimåtten och fångstkotorna och om orsakerna till varför det är viktigt att dessa följs. Vården av fiskbestånden i Tuulomajoki vattendrag grundar sig på fiskarnas naturliga förökning och reglering av fisket. Fisk kommer sålunda inte att utplanteras i vattendraget. Om fiskbestånden anses vara hotade, kommer man att begränsa fisket ytterligare. De flesta människor som rör sig på området övernattar i eget tält och utnyttjar av de fasta serviceanordningarna främst eldplatserna och avfallshantering. Även skärmskydden, som får användas fritt av alla, hörde till de populäraste tjänsterna. Allmänt taget var besökarna nöjda med parken, som lockade dem med sin ödemarksnatur, och av denna orsak saknade de inte heller fler serviceanordningar. Det förekom dock önskemål om ett lättillgängligt, handikappanpassat utflyktsmål för barnfamiljer och rörelsehindrade. Besökare önskade också förbättringar i anordningar vid ställen där man tar sig över åar. Övriga utvecklingsförslag gällde främst förbättring och skötsel av vägar. Grundtanken är att bevara Urho Kekkonens nationalpark i så naturligt tillstånd som möjligt. Man har inte för avsikt att utöka mängden anordningar eller att markera fler stigar och skidspår. Kvaliteten kan emellertid förbättras ifall medel anvisas till det. Vid fiskeställen och ställen som lämpar sig för friluftsliv i närheten av parken finns det inga anordningar. Det skulle finnas behov av lättillgängliga anordningar, i stil med den eldplats med skärmskydd som ligger intill Luttojoki, exempelvis vid Luttojärvi, intill Kuutua skogsbilväg som för till Aittajärvi.		
NYCKELORD	Leivonmäki nationalpark, kalastus, retkeily		
SERIENS NAMN OCH NUMMER	Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja B 148		
ISSN-L ISSN (ONLINE)	1235-8983 1799-5388	ISBN (PDF)	978-952-446-845-9
SIDANTAL	36 s.	SPRÅK	finska
FÖRLAG	Forststyrelsen	TRYCKERI	
DISTRIBUTION	Forststyrelsen, naturtjänster	PRIS	

Sisällys

1 JOHDANTO.....	7
2 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	8
2.1 Alueen kuvaus	8
2.2 Kalastus Urho Kekkosen kansallispuistossa.....	9
2.2.1 UK-puiston virkistyskalastusalue	9
2.2.2 Nuorttijoen virkistyskalastusalue.....	10
2.2.3 Paikkakuntalaisten kalastusluvat	10
2.2.4 Kalastusrajoitukset.....	10
2.3 Aineisto ja menetelmät	11
3 TULOKSET	12
3.1 Kyselyyn vastanneet	12
3.2 Saalis.....	14
3.2.1 Saalis kalalajeittain	14
3.2.2 Kalastusaika ja saaliin ajallinen jakautuminen	16
3.3 Mielipiteitä kalastuksesta	18
3.3.1 Urho Kekkosen kansallispuiston kalastussäännöt	18
3.3.2 Kalakantojen tila.....	19
3.3.3 Kalastusvälineiden desinfiointi ja kalastuksen valvonta	19
3.3.4 Metsähallituksen toiminnan arviointi	21
3.4 Retkeily.....	22
3.4.1 Retken aloituspisteet.....	22
3.4.2 Yöpymistavat.....	23
3.4.3 Palvelujen ja rakenteiden käyttö	23
3.4.4 Asiakaspalvelupisteiden palvelujen käyttö.....	24
3.4.5 Mielipiteet retkeilyrakenteista	24
4 JOHTOPÄÄTÖKSET JA SUOSITUKSET.....	26
KIITOKSET	28
LÄHTEET	28
LIITTEET	
Liite 1 Urho Kekkosen kansallispuiston retkeilykartta	29
Liite 2 UK-puiston kalastusalueen kartta	30
Liite 3 Urho Kekkosen kansallispuiston kalastussääntö 2008–2010.....	31
Liite 4 Metsähallituksen virkistyskalastusluvan lupaehdot	32
Liite 5 Kyselylomake	34

1 Johdanto

Tämän kyselytutkimuksen tavoitteena oli selvittää Urho Kekkosen kansallispuiston alueen kalasaalista ja retkeilykäyttöä sekä kalastajien mielipiteitä kalastussäännöistä, kalakantojen tilasta, retkeilystä, retkeilypalveluista ja -rakenteista ja asiakaspalvelusta. Tuloksia käytetään suunnitteluapuna kehitettäessä kansallispuiston kalakantoja ja retkeilypalveluja.

Puiston kalavesien hoito ja kalastuslupien myöntäminen perustuvat kalojen luontaiseen lisääntymiseen. Siksi puistoon ei tehdä kalaistutuksia.

Merkittävin puiston kalakannoista on mm. Lutto-, Suomu- ja Nuorttijoessa esiintyvä taimen, jonka vaellukset ja kasvualueet ulottuvat Venäjän puolelle. Taimenkantaa on tutkinut Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos 2000-luvulla, mutta tulokset ovat vielä julkaisemattomia (Orell 2010). Tutkimukset ovat keskittyneet kalanpoikasten määriin eri alueilla, taimenien vaellukseen ja kutukalojen määrään. Itse kalastuksesta ja sen kohdentumisesta ei ole tehty selvityksiä.

Tällä kalastus- ja mielipidekyselyllä kartoitettiin nykyistä kalastusta ja retkeilyä. Selvityksen toteutuksesta vastasi Metsähallituksen erätalousyksikkö yhdessä Urho Kekkosen kansallispuiston henkilökunnan kanssa.

2 Tutkimuksen toteutus

2.1 Alueen kuvaus

Seuraava kuvaus perustuu Metsähallituksen Luontoon.fi-verkkopalvelun Urho Kekkosen kansallispuistoa esitteleviin sivuihin (Metsähallitus 2008).

Urho Kekkosen kansallispuisto on maamme suurimpia luonnonsuojelualueita, sen pinta-ala on 2 550 km². Kansallispuisto perustettiin vuonna 1983 suojelemaan Metsä-Lapin ja Perä-Pohjolan metsä-, suo- ja tunturiluontoa ja turvaamaan luontaiselinkeinojen, lähinnä porotalouden, sekä perinteisen retkeilyn edellytykset. Puisto sijaitsee Sodankylän, Savukosken ja Inarin kuntien alueella. Sen lounaisrajaan liittyy Sompion luonnonpuisto.

Urho Kekkosen kansallispuisto on monipuolinen retkeilyalue (liite 1). Vuonna 2008 puisto oli Suomen toiseksi suosituin kansallispuisto 252 000 käyntikerralla. Puisto tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia retkeilyyn. Sen lähialueella Saariselän matkailukeskuksessa on viitoitettuja reittejä, joille vähemmän retkeilytkin uskaltaa lähteä. Kokeneille ja haastetta vaativille on tarjolla erämaisia osia, joilla ei ole merkittyjä reittejä. Talvisin voi hiihtää huolletuilla laduilla, joita Saariselän ja Kiilopään ympäristössä on yli 200 km. Erämaa-osaissa voi tehdä muutaman päivän tai jopa usean viikon kestäviä erävaelluksia jalan tai hiihtäen. Voi myös harrastaa kalastusta ja lintujen tarkkailua. Kansallispuiston alueella pesii säännöllisesti yli 100 lintulajia, joista 75 % on muuttolintuja. Puiston tunnuslintu on maakotka, jonka pesivä kanta on vahva.

Puistossa on monia nähtävyyksiä ja tunnettuja retkeilykohteita, kuten Suomujokilaakso, puiston korkein tunturi Sokosti (718 m), Luiro- ja Kopsusjärvet sekä Oskarin kolttakentän museoalue. Kiilopään huippu ja Kaunispiää ovat suosittuja näköalapaikkoja.

Kansallispuiston alueella toimii kolme Metsähallituksen asiakaspalvelupistettä, jotka jakavat tietoa puiston retkeilymahdollisuuksista, palveluista ja tuotteista: Palvelupiste Kiehininen sijaitsee Saariselän keskustassa Siula-talossa. Siellä voi tutustua puiston retkeilymahdollisuuksiin, varata varaustupia ja noutaa avaimet niihin sekä ostaa kalastus- ym. lupia. Koilliskairan luontokeskus sijaitsee Tankavaarassa Vuotson lähellä ja siellä on mm. kansallispuistoa esittelevä päänäyttely ja vuonna 2004 valmistunut petolintunäyttely. Luontokeskuksen lähiympäristössä on neljä erimittaista luontopolkua. Savukoskella Opastuskeskus Korvatunturissa on erämaa-aiheinen näyttely.

Saariselältä, Kiilopäältä, Nuorttijoelta ja Tankavaarasta lähtee kansallispuistoon merkityt reitit ja polut. Retkien aloituspaikkoja on myös kauempana valtateistä, ja niissä on myös pysäköintialueet. Näitä on Luttojoella (Raja-Jooseppi), Aittajärvellä, Orposessa ja Kemihaarassa. Kemihaaraa lukuun ottamatta pysäköintipaikoille pääsee autolla vain sulan maan aikana.

UK-kansallispuistossa retkeilijöiden käytössä on lukuisia palvelurakenteita. Puiston alueella on 5 päivätupaa, 17 autiotupaa, 13 autio/varaustupaa, yksi varaustupa, yksi vuokratupa sekä 4 varauskammia ja yksi avoin kammi. Lisäksi on 5 kotaa. Tulipaikkoja on yhteensä 124, joista 43 sijaitsee Suomu-, Muorravaarakka-, Kiertämä- ja Luttajokien varrella. Keittokatoksia on 3. Laavuja retkeilijöiden käytössä on 24, joista 7 sijaitsee Lutto- ja Suomujoilla ja 6 Nuorttijoella. Lisäksi on jätteenlajittelupisteitä, joenylitysvaijereita, pitkospuita ja siltoja.

2.2 Kalastus Urho Kekkosen kansallispuistossa

Lähes kaikki kansallispuistossa sijaitsevat vedet ovat valtion hallinnassa. Puiston vedet kuuluvat Tuulomajoen, Kemijoen ja Nuorttijoen vesistöihin. Kalastusjärjestelyistä kuten muustakin toiminnasta vastaa Metsähallitus.

Tuulomajoen vesistön kalakantojen hoito perustuu kalojen luontaiseen lisääntymiseen ja kalastuksen säätelyyn. Kalaistutuksia ei tehdä.

Riista- ja kalataloudentutkimuslaitoksen (RKTL) 2000-luvulla tekemissä (Orell 2010) tutkimuksissa on todettu, että Lutto- ja Suomujokien taimenen poikastuotantoalueet ovat vajaatuotossa ja emokalojen määrä on vähäinen. Osa poikastuotantoalueista on tyhjillään. Emokalojen määrään vaikuttavat useat eri tekijät. Taimenen vaellukset ulottuvat Venäjän puolelle Luttojoelle ja Nuorttijärveen. Rajan takana taimenen vaellusalueella tapahtuvasta kalastuksesta ei ole tietoja. Suomen puolella kalakantoihin vaikuttaa erityisesti Lutto- ja Kulasjokien latvavesien jatkuva salakalastus, vaikka jokilatvat on rauhoitettu kalastukselta. Salakalastus on todettu kalastajien maastoon ja vetteen jättämistä merkeistä ja roskista sekä silminnäkijöiden ilmoitusten perusteella.

Toukokuun alusta kesäkuun puoliväliin ulottuva rauhoitus aika turvaa osittain taimenen vaelluksen lisääntymisalueilleen. Rauhoituksella halutaan myös turvata talven yli selvinneet, syksyllä kutee ne emotaimenet, jotka vaeltavat keväällä takaisin syönnösalueilleen.

Onkiminen ja pilkkiminen sekä kalastus läänikohtaisella vieheluvalla on luvallista koko puiston alueella, mutta vain järvi- ja lampivesissä. Virtaavissa vesissä kalastukseen ja muuhun kalastukseen vaaditaan Metsähallituksen kalastuslupa. Inarin, Sodankylän ja Savukosken kunnan asukkaat voivat kalastaa oman kuntansa alueella paikallisen asukkaan luvalla.

Ulkopaikkakuntalaiset voivat kalastaa kahdella erillisellä virkistyskalastusalueella: UK-puiston ja Nuorttijoen. Kalastuslupia voi ostaa Internetistä (www.metsa.fi/kalastus), kansallispuiston palvelupisteestä Kiehisestä Saariselältä, Koilliskairan luontokeskuksesta Tankavaarasta ja Savukoskella olevasta Opastuskeskus Korvatunturista. Lupia saa myös muista Metsähallituksen palvelupisteistä ja ulkopuolisista luvanmyyntipisteistä.

2.2.1 UK-puiston virkistyskalastusalue

Nykyinen UK-puiston virkistyskalastusalue (nro 1563) otettiin käyttöön vuonna 2007. Kalastusalueeseen kuuluu kansallispuiston alueella Tuulomajoen vesistöä Kolmos-, Kulas-, Lutto-, Suomu-, Anteri- ja Jaurujoen sekä Kiertämäjoen vesialueita. Lutto- ja Kulasjoki sijaitsevat osin kansallispuiston alueella ja Kolmosjoki kokonaan ulkopuolella. Kalastusaika edellä mainituissa vesissä on 16.6.–31.8.

Etelään laskevasta Kemijoen vesistöalueesta Repo-, Luiro- ja Kopsusjokien vesistöt kuuluvat myös lupa-alueeseen. Näissä vesissä kalastusaika on koko vuosi. Jokivesissä kalastus on kielletty 11.9.–15.11. Suomu-, Lutto- ja Kulasjoella perhokalastajille on varattu erilliset kalastusalueet. Luvan mukana saa karttaliitteen, johon on merkitty lupa-alueen rajat, kieltoalueet ja kalastusajat (liite 2).

2.2.2 Nuorttijoen virkistyskalastusalue

Nuorttijoen virkistyskalastusalueeseen (nro 1550) kuuluvat Nuorttijoen vesistön Suomen puoleiset osat rajavyöhykkeeseen saakka. Joen alaosa noin 20 km kuuluu kansallispuistoon. Kalastuskausi kansallispuiston puoleisella vesistön osalla on 1.6.–10.9., muualla koko vuosi (liite 3).

2.2.3 Paikkakuntalaisten kalastusluvut

Puiston sijaintikuntien Sodankylän, Savukosken ja Inarin kuntalaisille myönnetään erillisiä kalastuslupia puiston alueelle. Sodankylän ja Savukosken kuntalaiset voivat kalastaa viehekalastusvälineillä oman kunnan alueella Metsähallituksen koko maan vieheluvalla. Viehelupaan liitetään erillinen puistossa kalastukseen oikeuttava liite. Kouku- ja verkkokalastukseen myönnetään erillinen lupa. Lupa oikeuttaa kalastamaan vain oman asuinkunnan alueella. Koukkukalastus täky- ja iskukoukuilla on sallittu lompoloissa ja järvilaajentumissa. Verko- ja muiden pyydysten käyttö on sallittu Ylemmässä Kiertämäjärvässä, Kopsus- ja Luirojärvässä sekä Kopsuslamessa. Puiston rajalla olevaan Kuutusjärveen myydään kaikille verkkolupia kiintiön mukaan. Inarin kuntalaiset voivat kalastaa viehekalastusvälineillä kuntalaisen maksuttomalla luvalla.

2.2.4 Kalastusrajoitukset

Kansallispuiston vedet kuuluvat kolmeen kalastuslain mukaiseen kalastusalueeseen. Kalastusalueiden rajat noudattavat kuntien rajoja. Inarin kunnan alueella vedet kuuluvat Inarin kalastusalueeseen, Sodankylän kunnassa Lokan–Porttipahdan kalastusalueeseen ja Savukoskella Ylikemin kalastusalueeseen. Kalastusalueella on lakisääteinen oikeus rajoittaa pyydysten käyttöä ja kalastusaikaa tai kieltää pyydysten käyttö. Kalastuslupien myynti ja niistä päättäminen kuuluu sitä vastoin Metsähallitukselle.

Kalastusalueiden rajoituspäätökset on koottu kalastussääntöön, joka on voimassa vuosina 2008–2010 (liite 3). Kalastusalueiden rajoituspäätökset koskevat kaikkia kalastajia. Metsähallitus on lisäksi rajoittanut virkistyskalastusluvalla tapahtuvaa kalastusta UK-puiston (nro 1563) ja Nuorttijoen (nro 1550) virkistyskalastusalueilla. Lupaehdot ovat kalastuslupan liitteenä (liite 4).

Lohikaloille eli käytännössä taimenelle, harjukselle ja siialle, on asetettu kolmen kalan saaliskiintiö vuorokautta kohden. Urho Kekkosen kansallispuistossa taimenen saaliskiintiö on yksi kala vuorokautta kohden eli taimenen lisäksi saa ottaa kaksi muuta lohikalaa. Saaliskiintiöt ovat tarpeellisia kalakantojen turvaamiseksi erityisesti, kun kysymys on lohikaloista. Kiintiöillä turvataan saalis useammalle kalastajalle.

Taimenen ja tammukan erottaminen toisistaan on vaikeaa. Taimenella on eri muotoja, jotka voivat esiintyä samassa vesistön osassa. Ulkonäön perusteella ei voi erottaa, onko kyseessä isoksi kasva-va suojeltava vaellustaimenen poikanen vai paikallaan pysyvä ja pieneksi jäävä muoto, purotaimen, jota kutsutaan tammukaksi. Kasvuun ja ulkonäköön vaikuttavat olosuhteet. Tietyn alueen taimenenpoikanen voi jäädä pieneksi vähäisen ravinnon vuoksi, kun taas suotuisissa ravinto-olosuhteissa sama kala voi kasvaa isoksi. Sen vuoksi vaellusvietin omaavat taimenet vaeltavat pitkiäkin matkoja kasvaakseen isommiksi ja palaavat aikuisina kotijokeen lisääntymään. Vaellustaimenen esiintymisalueilla taimenelle onkin asetettu 40 cm:n ehdoton alamitta, jotta keskenkasvuisia taimenia ei erehdyksessä pyydytettäisi tammukoina. Lupaehtojen mukaan kaikki alle 40 cm:n pituiset taimenet pitää vapauttaa, olivat ne sitten tammukoita tai taimenen poikasia.

2.3 Aineisto ja menetelmät

Kysely osoitettiin Metsähallituksen kalastusluvan vuonna 2008 Urho Kekkosen kansallispuistoon lunastaneille. Luvan oli vuonna 2008 lunastanut 590 henkilöä. Metsähallituksen vieheluvalla kalastaneita paikkakuntalaisia oli 28. Kyselylomake (liite 5) lähetettiin satunnaisotantana 262 henkilölle, joista vastasi 176 (67 %). Kysely lähetettiin kaksi kertaa, jotta vastausprosentti saatiin korkeammaksi. Ensimmäisen kyselyn vastausprosentti oli 49 %.

Lomakkeessa kysyttiin kalastustottumuksia ja puistosta saadun saaliin määrää sekä mielipiteitä kalastussäännöistä, kalakantojen tilasta, retkeilystä, retkeilypalveluista ja -rakenteista ja asiakaspalvelusta. Nuorttijoella kalastaneille ei kyselyä lähetetty, koska sillä alueella tehtiin erillinen, Soklin kaivoshankkeeseen liittynyt luontoselvitys. Kyselyn lopussa oli tilaa vapaamuotoisille kommenteille ja parannusehdotuksille. Vastanneiden kesken arvottiin kolme palkintoa.

Kyselyiden lähettämisestä ja vastausten tallentamisesta vastasi Urho Kekkosen kansallispuiston palvelupiste Kiehisen henkilökunta. Tulosten käsittely ja analysointi on tehty yhteistyössä erätalouksikön ja puiston henkilökunnan kanssa.

3 Tulokset

3.1 Kyselyyn vastanneet

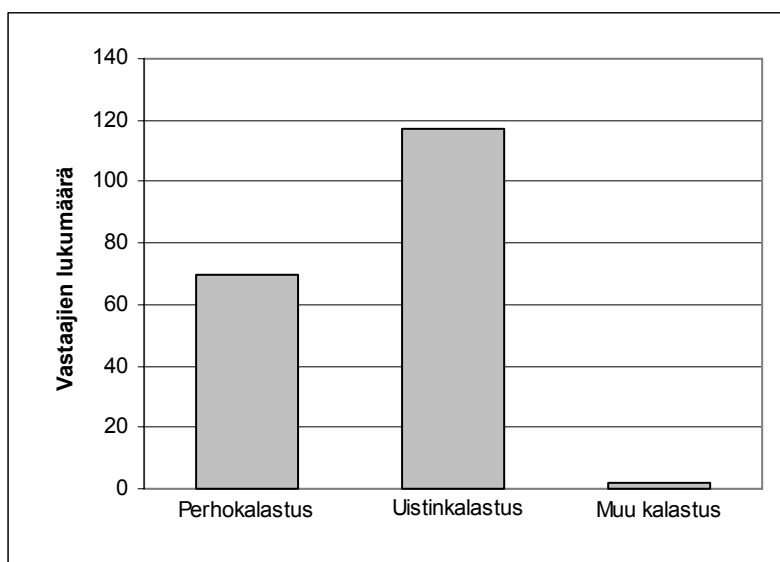
Kyselyyn vastanneista 176 henkilöstä 95 % oli kalastanut. Käytetyt kalastusmuodot olivat uistin-kalastus ja perhokalastus, yksi vastaaja oli käyttänyt onkea (kuva 1). Osa vastaajista oli käyttänyt sekä uistinta että perhoa.

Yli puolet vastaajista (59 %) oli käynyt ennenkin Urho Kekkosen kansallispuistossa, 41 %:lla ei ollut aikaisempia kokemuksia alueesta. Aikaisempia käyntikertoja oli vuosien ja vuosikymmenten takaa. Käyntejä oli joillain useita kymmeniä, joillakin muutamia. Vastaajista neljäsosa oli Lapin läänin alueelta.

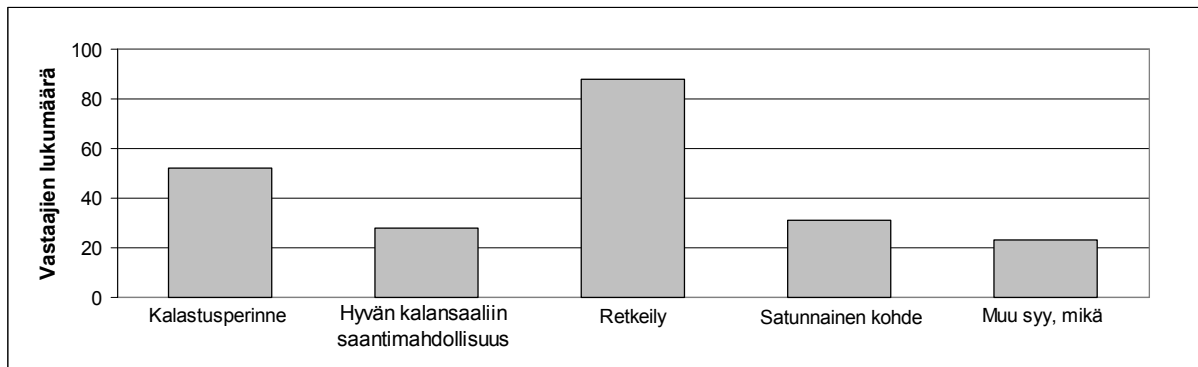
Yli 80 vastaajalla retkeily oli syynä tulla kalastamaan UK-kansallispuistoon (kuva 2). Vastaajilla oli mahdollisuus valita useampi vaihtoehto. Kalastusperinteelläkin oli paljon kannattajia, noin 50 vastaajaa. Myös hyvän kalansaaliin saantimahdollisuus houkutteli kansallispuistoon ja suunnilleen yhtä monelle puisto oli satunnainen kalastuskohde. Muita syitä tulla kalastamaan olivat mm. hienot maisemat ja kirkkaat, puhtaat vedet, luonnontilaiset joet ja kalakanta, luonnon rauha, uusien paikkojen kokeilu, hyvät laavut, mökki lähellä, kaverin suositus, ohikulkumatka sekä vanha totutus.

Useimmiten vastaajat hankkivat kalastuslupansa Metsähallituksen asiakaspalvelupisteestä (kuva 3). Lupia hankittiin myös verkkokaupasta ja esimerkiksi kalastustarvike- ja urheilukaupoista sekä huoltoasemilta.

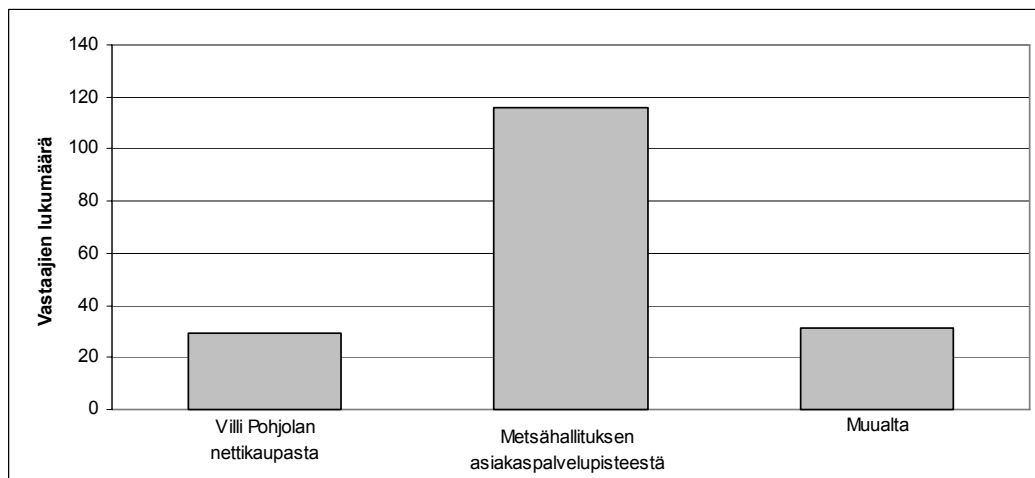
Henkilökohtaiseen lupaan saa kuulua alle 15-vuotiaita kalastajia. Jos henkilölupaan kuului alle 15-vuotiaita, heitä oli 1 tai 2. Tällaisia talouksia oli 176 vastaajan joukossa 30. 43 seurueessa oli mukana henkilöitä, jotka eivät kalastaneet. Kalastamattomia henkilöitä oli 1–4 seuruetta kohden.

Kuva 1. Kyselyyn vastanneiden kalastustapa Urho Kekkosen kansallispuistossa.

Kuva 2. Vastanneiden syyt tulla kalastamaan nimenomaan Urho Kekkosen kansallispuistoon.

Kuva 3. Kalastusluvan hankkimispaikka vuonna 2008. Metsähallituksen asiakaspalvelupisteet tarkoittavat luontokeskusta, luontotaloa tai palvelupistettä.

3.2 Saalis

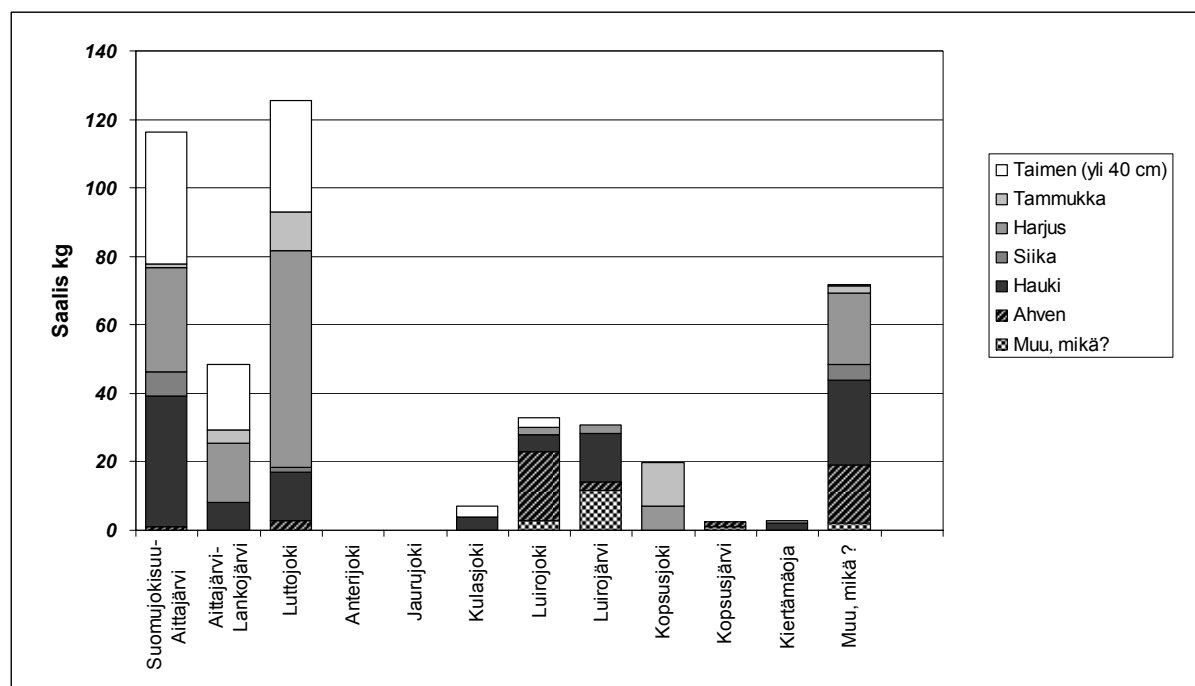
Kalasaaliita kysyttiin eri alueilta. Kalastuksen kannalta tärkeimmät alueet ovat Tuulomajoen vesistöön kuuluvat ja Venäjälle Nuortijärveen laskevat Suomu-, Lutto-, Anteri- ja Jaurojokien vesistöalueet. Lokan tekojärveen laskevissa Luiro- ja Kopsusjokien vesistöissä harjoitetaan myös virkistyskalastusta. Nuortijoen kalasaaliita ei tiedusteltu tässä kyselyssä. Vastanneista 8 ei ollut kalastanut. Kolmannes vastaajista ei saanut saalista.

3.2.1 Saalis kalalajeittain

Kyselyyn vastanneiden kokonaissaalis oli 457 kiloa. Eniten saatiin harjusta ja yli 40 cm:n pituista taimenta, joiden saalisosuus oli 53 %. Hauen ja ahvenen osuus oli kolmannes kokonaissaaliista. Kuvassa 4 näkyy kokonaissaaliin jakautuminen vesialueille kalalajeittain.

Tuulomajoen vesistöalueella vaellustaimenen esiintymisalueella taimenelle on asetettu 40 cm:n alamitta. Taimenella tarkoitetaan taimenen kaikkia muotoja, myös tammukkaa. Harjukselle on asetettu 35 cm:n alamitta, joka on kalastuslain mukaista 30 cm:n alamittaa suurempi. Alamittaisia taimenia oli saaliista lähes 7 prosenttia. Alamittaisia kaloja ei saa lupaehtojen mukaisesti ottaa elävinä eikä kuolleina. Alamittaiset taimenet, myös tammukat, tulee siis vapauttaa. Saalisilmoitusten mukaan alamittaisia harjuksia vapautettiin 715 kappaletta ja taimenia 454. Eniten alamittaisia kaloja saatiin Kopsusjoelta ja Luttojoelta. Kopsusjoella kalastuslain mukainen taimenen alamitta on 40 cm, mutta samalla alueella esiintyy myös tammukoita, joilla Tuulomajoen vesistöalueesta poiketen ei ole alamittaa.

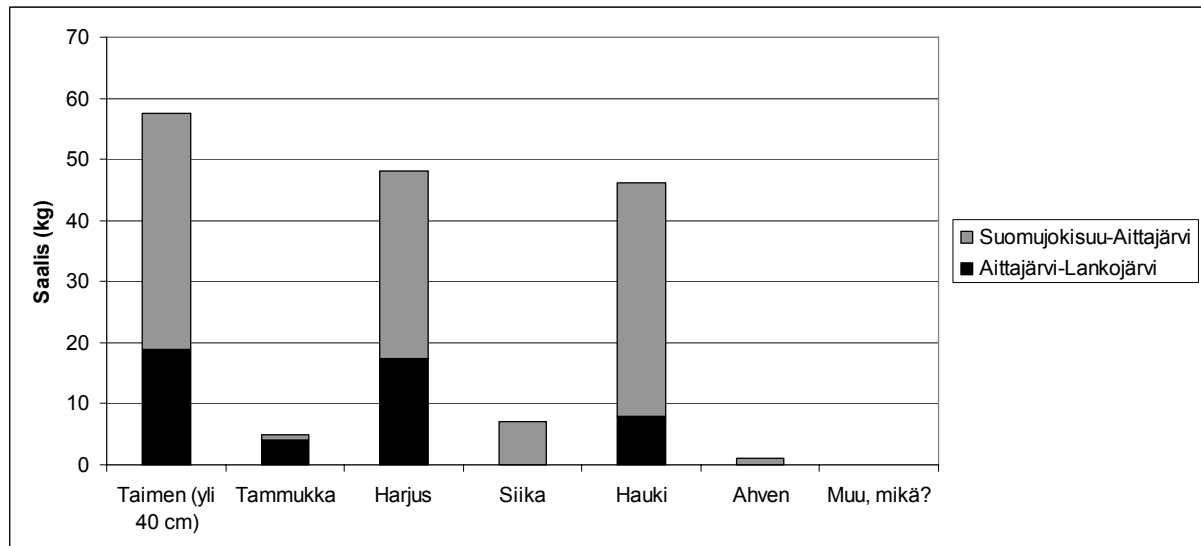
Särkikaloja saatiin Lokan tekojärveen laskevista Luiro- ja Kopsusjokien vesistöistä. Särkikaloihin kuuluvat särki, seipi ja säyne ovat levittäytyneet Lokan tekojärven perustamisen jälkeen aina Kopsus- ja Luirojärviin asti.

Kuva 4. Kalasaaliin jakaantuminen vesialueittain.

Suomujoen saaliit

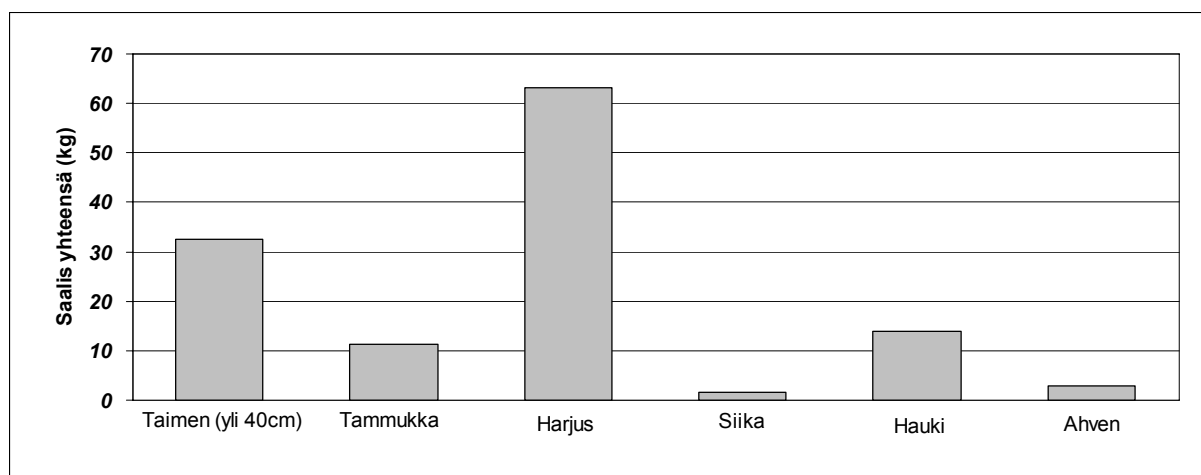
Suomujoen saaliit koostuivat pääasiassa taimenesta, harjukselta ja hauesta (kuva 5). Suurimman saaliin muodosti taimen, yhteensä 58 kg. Harjuksia ja haukia saatiin molempia noin 50 kg. Siikaa ja ahventa saatiin vain väliltä Suomujokisuu–Aittajärvi. Suomujoen alaosassa on enemmän suvan-
tomaisia alueita, joissa esiintyy siikaa yläosaa enemmän. Perholla saatiin siikaa paremmin kuin muilla vieheillä. Suomujokisuu–Aittajärvi-väliltä saatiin enemmän saalista kuin Aittajärvi–Lankojärvi-väliltä. Suomujoki on Snellmaninmajalta Suomujokisuuhun perhokalastusalue.

Kuva 5. Suomujoen kalasaalis. Välit Suomujokisuu–Aittajärvi ja Aittajärvi–Lankojärvi on eritelty.

Luttojoen saaliit

Luttojoessa suurimman saaliin muodosti harjus, jota saatiin yli 60 kg (kuva 6). Seuraavaksi suurin saalis oli taimenella (yli 30 kg), sitten hauella (14 kg) ja tammukalla (11 kg). Ahvenen ja siian saaliit jäivät muutamaan kiloon. Luttojoella on perhokalastusalue välillä Luttojärvi–Kattajoki.

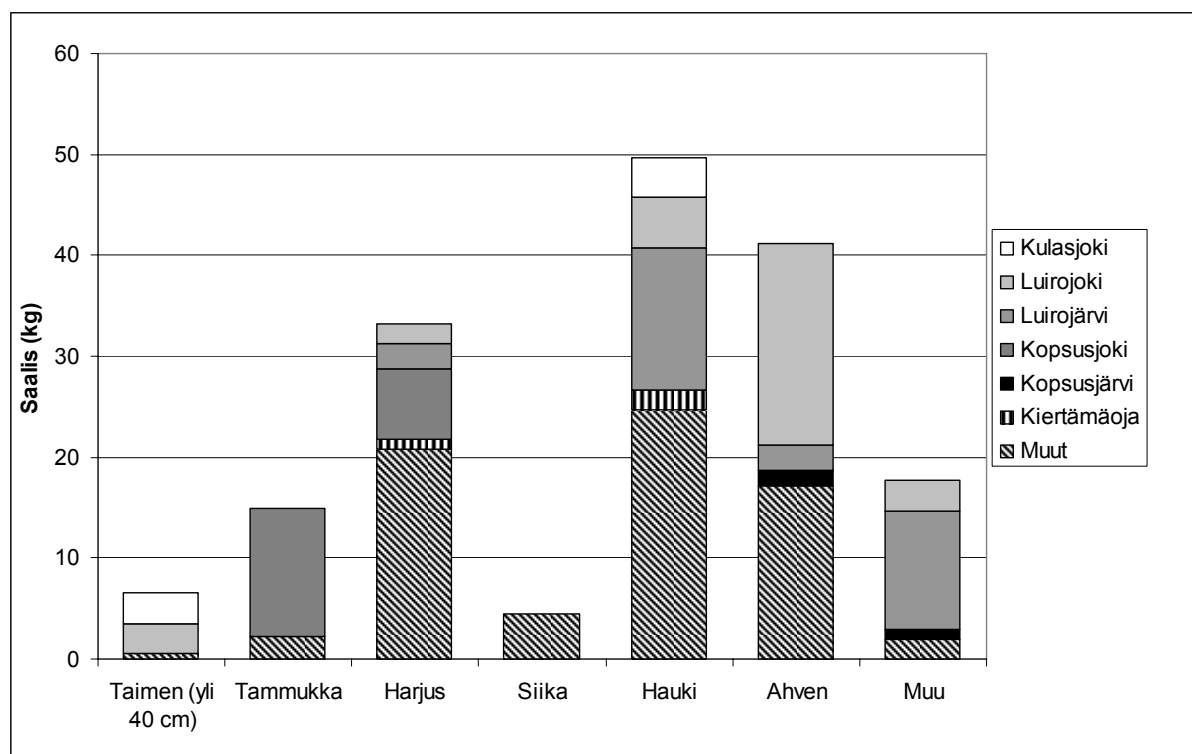
Kuva 6. Luttojoen kalasaalis.

Muiden vesialueiden saaliit

Muilta kyselyyn otetuilta vesialueilta tuli niin vähän saalista, että tulokset oli järkevää yhdistää yhteen kuvaan (kuva 7). Kuvan 7 ”muina” alueina on mainittu Alempi Kiertämäjärvi, Kolmosjoki ja Kolmosjärvi, Kuutuan alueen järvet (mm. Kuutusjärvi, Pajujärvi), Lupukkaoja, Tammukkalampi, Kuotmuttijärvet sekä muut pienet purot ja lammet.

Suurimman saaliin muodosti hauki, jonka saalis oli yhteensä 50 kg (kuva 7). Haukea tuli eniten muista vesialueista ja Luirojärvestä. Ahven muodosti toiseksi suurimman saaliin (41 kg), sitä tuli eniten Luirojoesta. Harjussaalis oli kolmanneksi suurin, 33 kg. Taimensaaliin määrä oli vähäinen (7 kg) verrattuna Lutto- ja Suomujokien saaliisiin, ja sitä tuli lähinnä Luirojoesta. Kulasjoen taimensaalis koostui tammukoista ja yksittäisistä taimenista. Kulasjoella on perhokalastusalue Kuutuan metsäautotiensillasta Luttojokeen. Tammukat (15 kg) tulivat pääasiassa Kopsusjoesta. Muut saadut kalat olivat Luirojoella, Luirojärvellä ja Kopsusjärvellä särkikaloja eli säynettä ja särkeä.

Suurin osa muiden alueiden saaliista (kuva 7) tuli Kolmosjoesta ja -järvestä sekä Kuutuan alueen järvistä. Myöskään Jauru- ja Anterijoista ei ilmoitettu saadun saalista.

Kuva 7. Kulasjoen, Luirojoen, Luirojärven, Kopsusjoen, Kopsusjärven, Kiertämäojan sekä muiden vesialueiden saaliit.

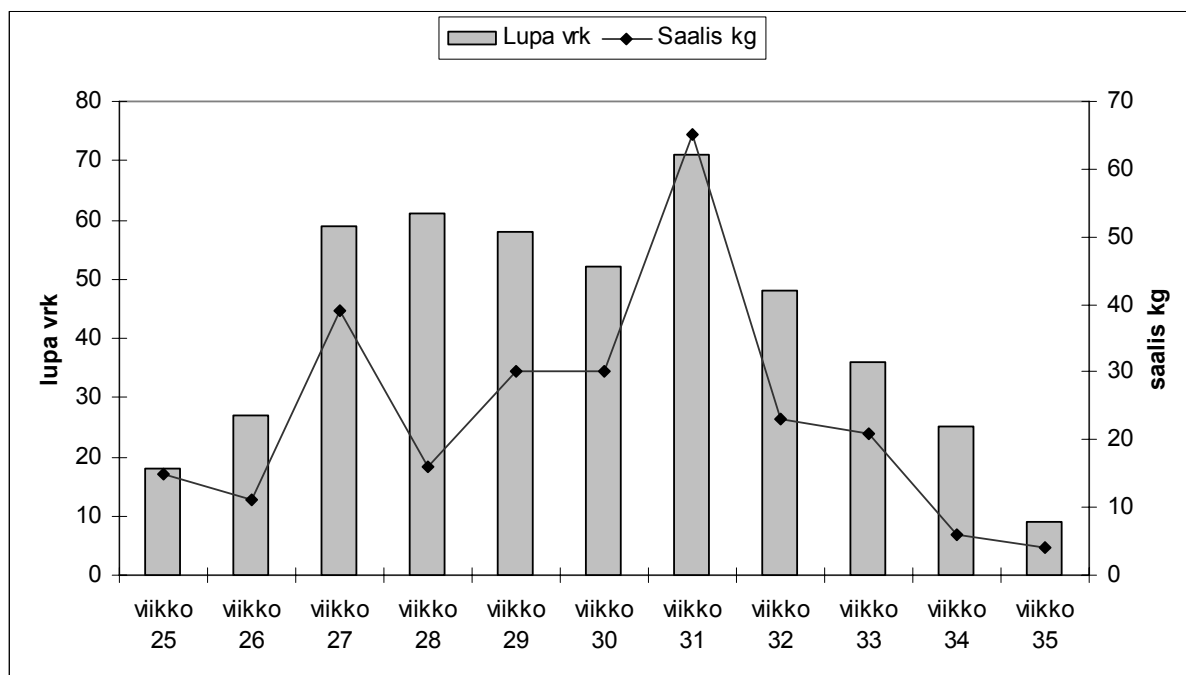
3.2.2 Kalastusaika ja saaliin ajallinen jakautuminen

Kuvassa 8 on eritelty kalastusajan ja saaliin jakaantuminen koko kalastusalueella. Lutto- ja Suomujokien sekä Anterijoen vesistöissä kalastus on sallittu 16.6.–31.8. Muissa vesissä kalastus on sallittu ympäri vuoden lukuun ottamatta taimenen lakisääteistä rauhoitusta 11.9.–15.11. Pääosa kalastuksesta tapahtui heinäkuussa ja elokuun alussa. Kalastusajasta (lupavuorokausista) 66 % käytettiin heinäkuussa ja 24 % elokuussa. Kalastuskauden alussa kesäkuussa käytettiin 10 % lu-

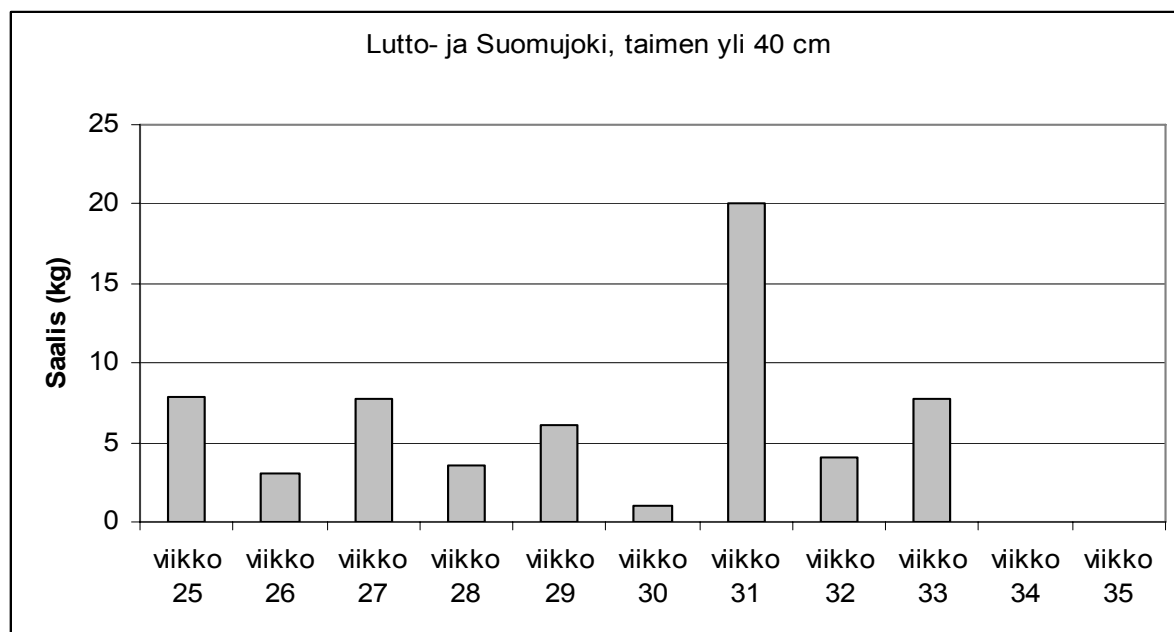
pavuorokausista. Keskimääräinen luvan voimassaoloaika oli 2,6 vrk. Mukana eivät ole kausiluvan lunastaneet kalastajat, joita oli 18.

Lupavuorokautta kohden saalista saatiin parhaiten ennen juhannusta viikolla 25 ja heinäkuun lopussa viikolla 31 (kuva 8).

Lutto- ja Suomujokien yli 40-senttisten taimenien viikkosaaliit on esitetty kuvassa 9. Saalista saatiin tasaisesti lupakauden alusta. Saalishuippu ajoittui heinäkuun viimeiselle viikolle (vk 31). Elokuun kahdella viimeisellä viikolla ei enää saatu ylämittäisiä taimenia.

Kuva 8. Kalastusajan (lupavuorokausien) ja saaliin ajallinen jakautuminen.

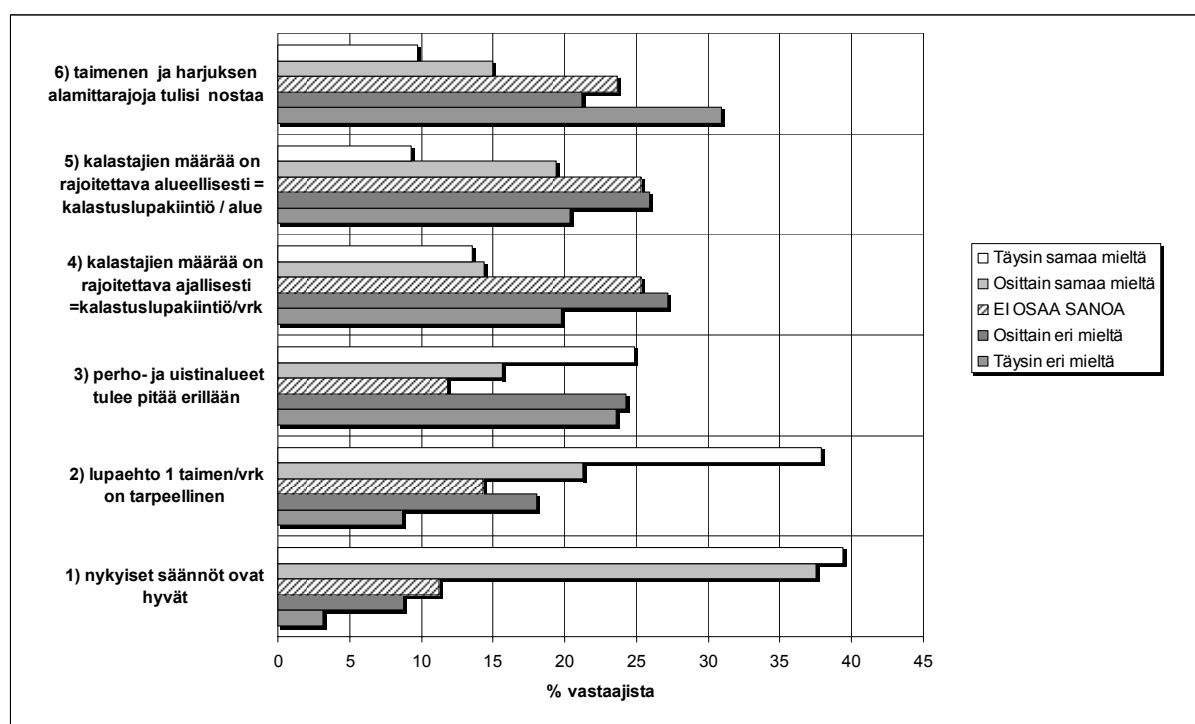
Kuva 9. Taimensaaliin ajallinen jakautuminen Lutto- ja Suomujoissa.

3.3 Mielenpitoita kalastuksesta

3.3.1 Urho Kekkosen kansallispuiston kalastussäännöt

Noin 80 % vastaajista oli täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että Urho Kekkosen kansallispuiston nykyiset kalastussäännöt ovat hyvät (kuva 10, kohta 1). Lupaehtoa taimenen vuorokausirajoitukselle (1 kpl/vrk) kannatti 40 % vastanneista ja 20 % oli osittain samaa mieltä (kohta 2). Täysin eri mieltä väittämästä oli alle 10 % vastanneista. Perho- ja uistinalueiden pitämisestä erillään vastaajien mielipiteet jakautuivat tasaisesti kallistuen hieman siihen, ettei alueita tarvitse pitää erillään (kohta 3). Kalastajien määrän rajoittamista ajallisesti (kalastuslupakiintiö/vrk) ei pidetty tarpeellisenä suurimman osan mielestä (kohta 4). Kalastajien määrän rajoittaminen alueellisesti jakoi mielipiteitä tasaisesti (kohta 5). Myöskään kohdan 5 vastausten perusteella käyttäjillä ei ole suurta halua rajoittaa kalastusta lisää. Taimenen ja harjuksen alamittojen nostamista vastustaa 30 % vastanneista ja vain 10 % kannattaa sitä (kohta 6).

Vapaissa kommentteissa toivottiin kalastuslupakäytäntöön selkeyttä. Selkeät säännöt sekä yhden luvan riittäminen koko alueelle oli toivomus. Osa toivoi virvelikalastuksen sallimista myös nykyisillä perhokalastusalueilla. Muutaman vastaajan toiveissa oli retkeilijän pidempiaikainen lupa, jolla voi kalastaa satunnaisesti. Myös perhelupaa kaivattiin useassa lomakkeessa. Kalastuskauden alkaminen myöhemmin jakoi mielipiteitä, osa oli pettyneitä, mutta osa piti asiaa hyvänä kalaston kannalta.

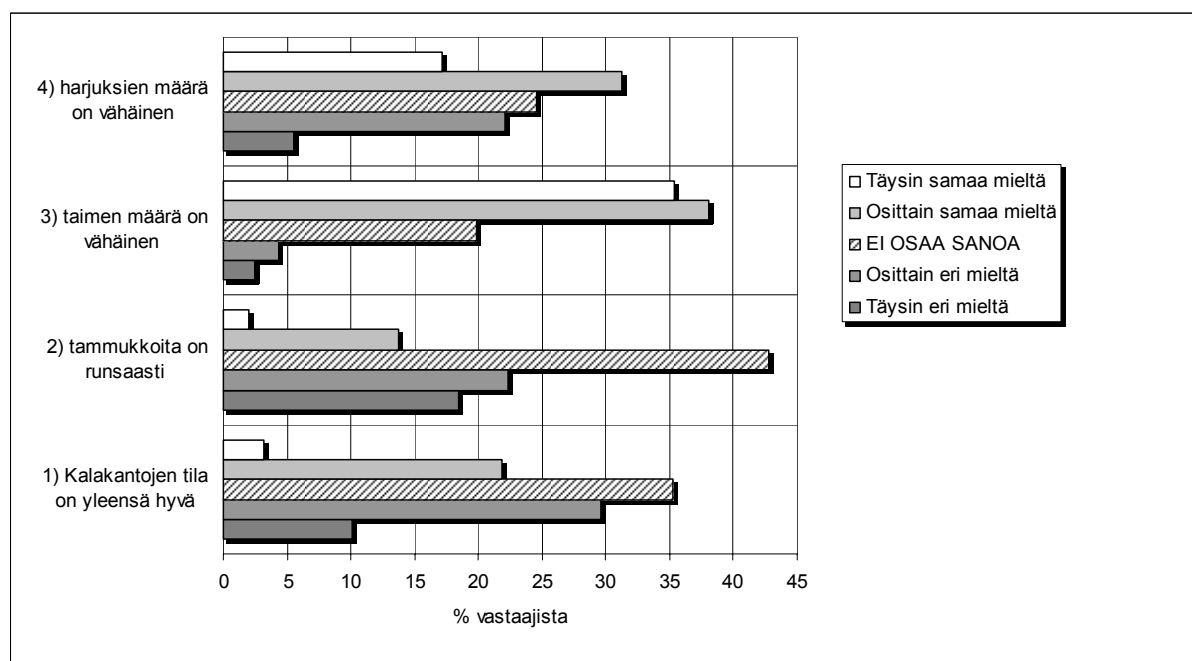

Kuva 10. Vastanneiden mielipiteet Urho Kekkosen kansallispuiston kalastussäännöistä.

3.3.2 Kalakantojen tila

Kolmasosa vastaajista ei osannut ottaa kantaa kalakantojen yleiseen tilaan (kuva 11, kohta 1). Tammukoita koettiin olevan enemmän vähänlaisesti kuin runsaasti, joskaan yli 40 % vastaajista ei osannut ottaa kantaa asiaan (kohta 2). Taimenien määrä on vähäinen kyselyyn vastanneiden mielestä, noin 40 % oli osittain ja yli 30 % täysin samaa mieltä tämän väittämän kanssa (kohta 3). Mielipiteet harjusten vähäisestä määrästä jakautuivat hieman enemmän ”samaa mieltä” -vastausvaihtoehdon puolelle (kohta 4). Yleisesti ottaen vastaukset kuvastivat sitä, että vastaajien mielestä kalakantojen tila ei ole hyvä.

Vapaissa kommentteissa kalaston tilasta oltiin huolissaan ja selitykseksi tarjottiin monenlaisia syitä, kuten rehevöitymistä sekä raakkujen vähenemistä. Myös taimenten nousureitistä oltiin huolissaan ja toivottiin taimenistutuksia Luttojokeen. Osa vastaajista oli pettynyt, kun saalista ei ollut tullut ollenkaan päivän mittaisella reissulla. ”Roskakalojen”, kuten särkien, seipien ja säyneiden, poistopyyntiä toivottiin. Osalle kommentoijista onnen on tuonut se, että ylipäänsä saa kalastaa luontaisesta kalakannasta.

Kuva 11. Vastanneiden mielipiteet kalakantojen tilasta.

3.3.3 Kalastusvälineiden desinfiointi ja kalastuksen valvonta

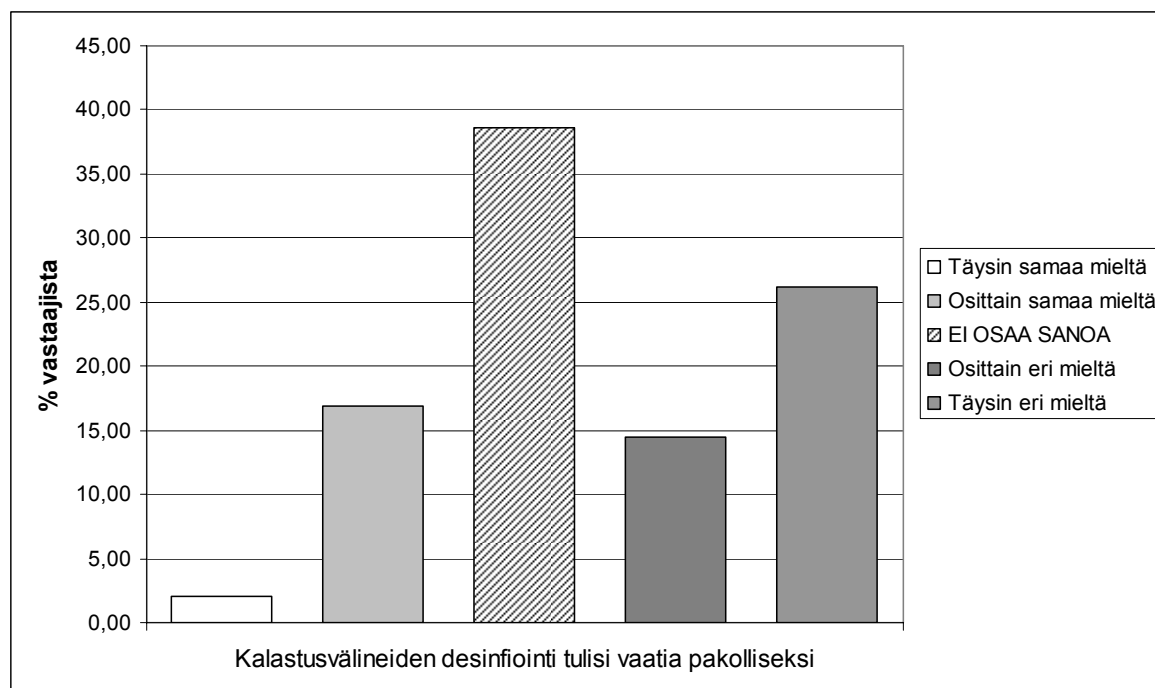
Kalastusvälineiden tulisi olla kuivat tai ne pitäisi desinfioida *Gyrodactylus salaris* -loisen leviämisen ehkäisemiseksi, kun mennään kalastamaan Jäämereen laskeviin vesiin. Urho Kekkosen kansallispuiston alueella on sekä Jäämereen että Itämereen laskevia jokia. Jäämereen laskevat Suomu-, Lutto-, Muorravaarakka-, Anteri-, Jauru- ja Nuorttijoet sekä Kiertämäoja. Itämereen taas laskevat Luiro-, Kopsus- ja Repojoen vesistöt. Myös Kemijoki, joka saa alkunsa puiston alueelta, laskee Itämereen. Jäämereen laskevien jokien lohet eivät kestä kyseistä loista, mutta Itämereen laskevien jokien lohet pystyvät elämään sen kanssa.

Kalastusvälineiden ehdotonta desinfiointipakkoa ei ole, mutta desinfiointia on esitetty pakolliseksi Jäämereen laskeviin vesiin kalastamaan mentäessä. Toiselta vesistöalueelta tuotujen syöttikalojen käyttö on ehdottomasti kielletty.

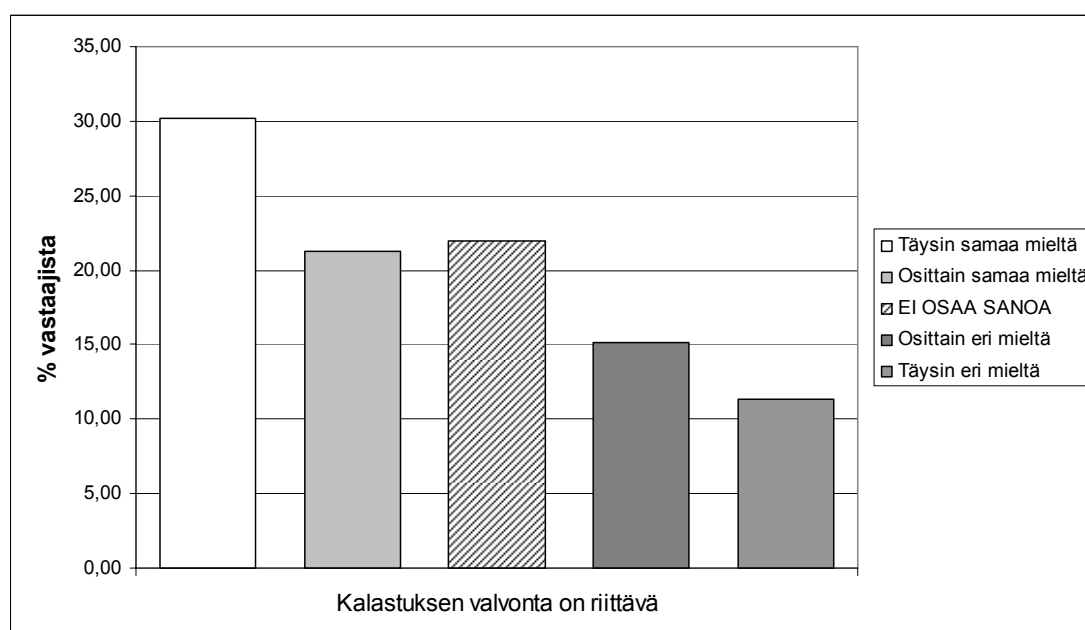
Yli kolmasosa vastaajista ei osannut ottaa kantaa kalastusvälineiden desinfiointipakkoon (kuva 12). Neljäsosa vastaajista oli täysin eri mieltä ja osittain eri mieltä oli noin 15 % vastaajista.

Kalastuksen valvonta oli 30 % mielestä riittävää (kuva 13). Kuvan perusteella valvonnan riittävyyteen ollaan kokonaisuudessaankin pääasiassa tyytyväisiä.

Myös vapaissa kommentteissa mielipiteet kallistuivat tyytyväisyyden puolelle. Niissä kuitenkin kaivattiin parannusta alamittaisen saaliin valvontaan. Varsinkin tammukan ja taimenen erottaminen toisistaan on vaikeaa, ja voikin olla että taimenen poikasia pyydetään pois tammukoina. Kevät- ja kuturauhoituksen valvontaa pidettiin tärkeänä taimenten kannalta.

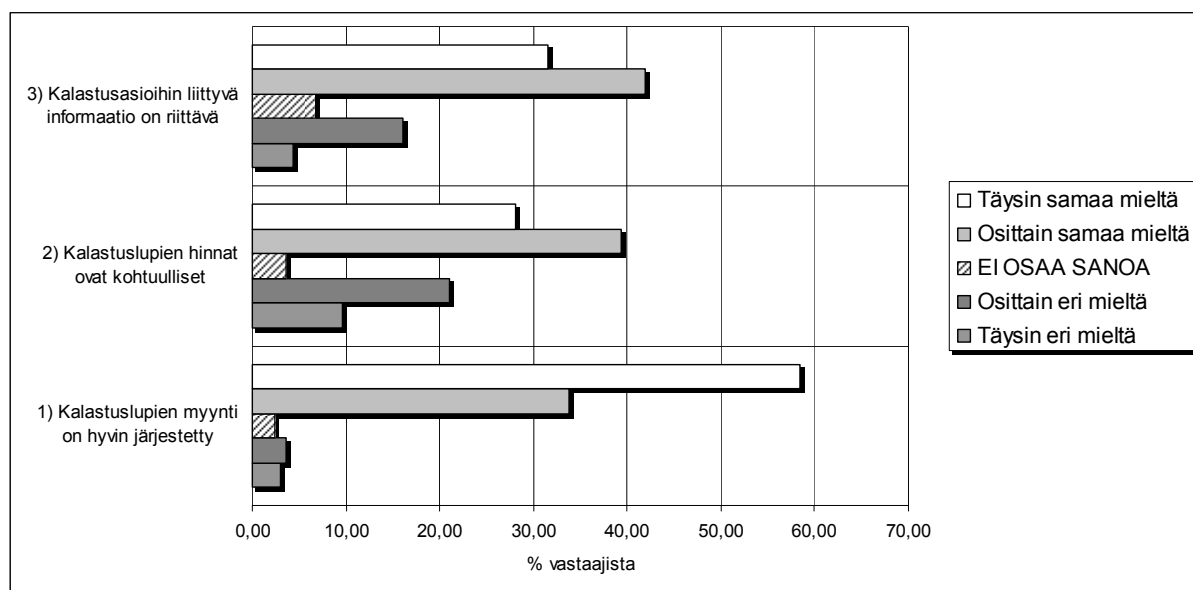
Kuva 12. Mielipiteet kalastusvälineiden desinfiointipakosta.

Kuva 13. Mielipiteet kalastuksen valvonnan riittävydestä.

3.3.4 Metsähallituksen toiminnan arviointi

Vastaajat arvioivat myös kalastuslupiin ja kalastuksesta tiedottamiseen liittyvää Metsähallituksen toimintaa. Kalastuslupien myyntiin oltiin tyytyväisiä (kuva 14, kohta 1). Noin 60 % vastaajista oli täysin samaa mieltä siitä, että kalastuslupien myynti on hyvin järjestetty, 30 % oli osittain samaa mieltä. Kalastuslupia voi UK-puistoon ostaa monista paikoista, kuten Metsähallituksen toimipisteistä, Internetistä sekä matkan varrelta urheilu- ja kalastusliikkeistä. Kalastuslupien hintojen kohtuullisuus jakoi mielipiteitä, mutta suurin osa kuitenkin piti hintoja kohtuullisina (kohta 2). Myös informaation riittävyyteen oltiin pääasiassa tyytyväisiä (kohta 3).

Kuva 14. Mielipiteet Metsähallituksen toiminnasta.

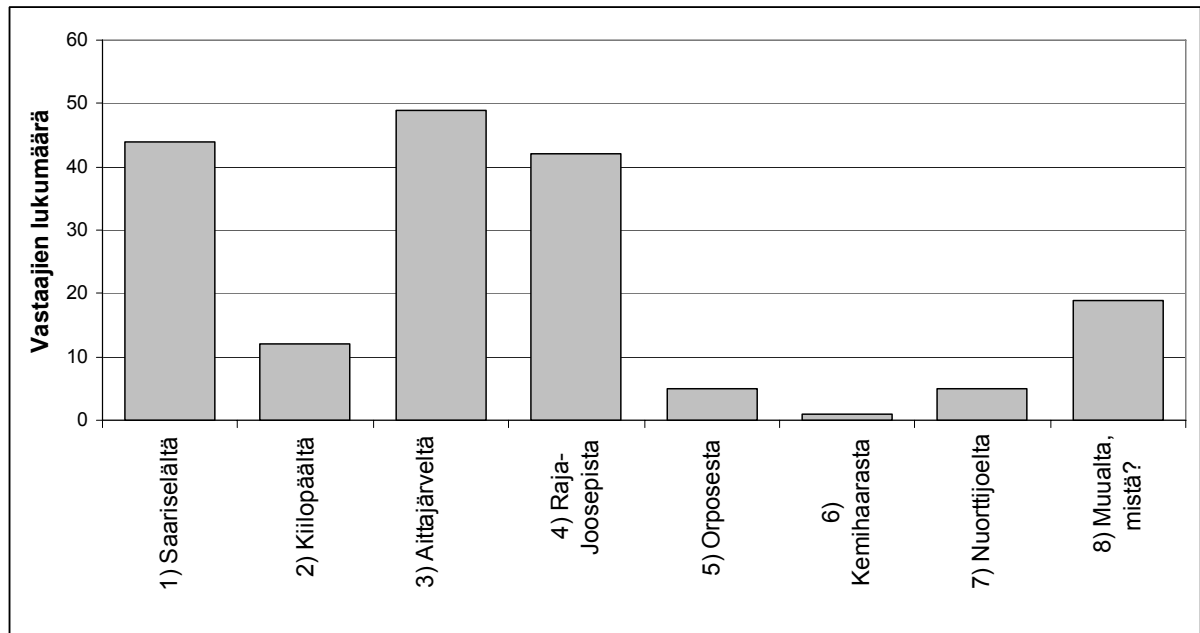
Vapaissa kommenteissa kalastuslupien myyntiin toivottiin parannusta matkapuhelinluvan avulla. Matkapuhelinlupia saa nykyään monille kohteille, mutta tällä hetkellä Pohjois-Suomen useat kohteet ovat palvelun ulkopuolella heikon kuuluvuuden ja kalastuslupakartan saantiin liittyvien ongelmien vuoksi. Kalastusaluekarttoja saa lupamyyntipisteistä tai Internetistä. Matkapuhelinluvan ostajan tulee kuitenkin hankkia omatoimisesti kartta, joiden kattavaa jakelua ei voida järjestää maastoon kymmenien lähtöpaikkojen vuoksi.

Vapaissa kommenteissa toivottiin vinkkejä kalapaikoista, varsinkin ensikertalaisille ja lapsiperheille vinkit olisivat tervetulleita. Isompaa (tarkempaa) kalastusalueen karttaa kaivattiin sekä varaustupien avainten saantia ja palautusta Kemihaaraan. Onnettomuustilanteessa toimimisen ohjeisiin toivottiin myös tarkennusta. Teiden kunnosta kaivattiin ajantasaisempaa tiedotusta. Näistä moneen kohtaan löytyy vastaus esimerkiksi puiston www-sivuilta (esim. teiden kunto), mutta tieto ei ilmeisesti tavoita kaikkia retkeilijöitä.

3.4 Retkeily

3.4.1 Retken aloituspaikat

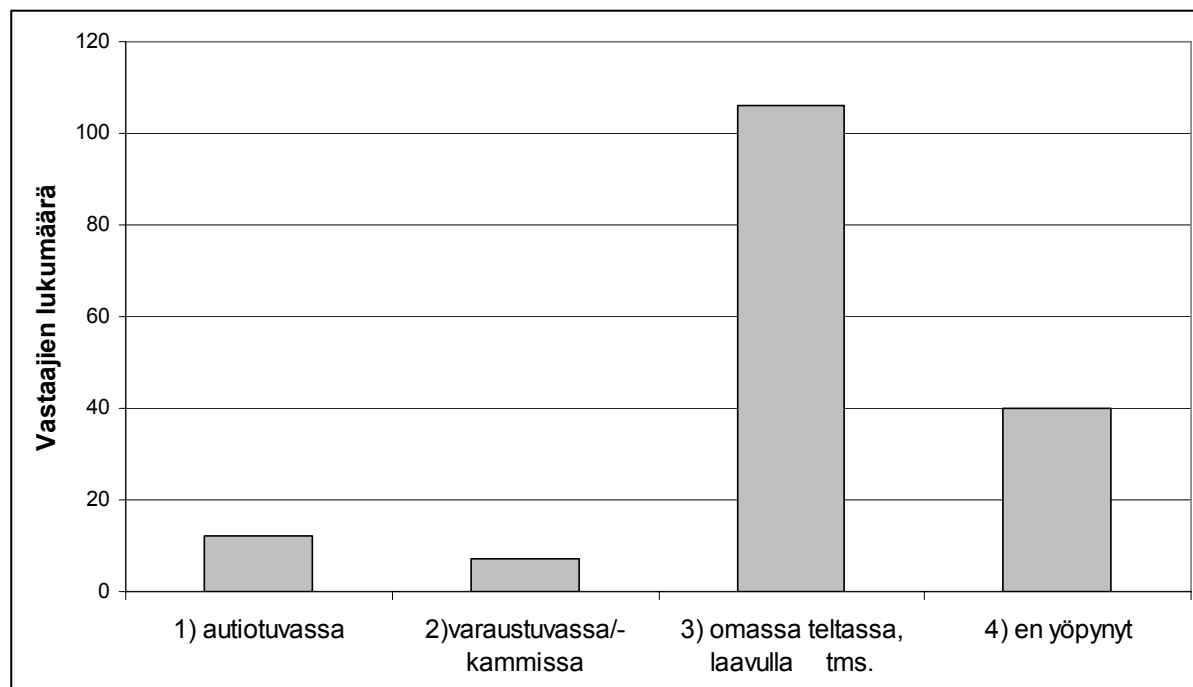
Urho Kekkosen kansallispuistoon voi lähteä retkeilemään monesta vaihtoehtoisesta paikasta. Kyselyyn vastanneiden yleisimmät lähtöpaikat olivat Aittajärvi, Saariselkä ja Raja-Jooseppi (kuva 15). Muulta lähteneistä suurin osa ilmoitti lähtöpaikakseen puiston pohjoisosan. Kiilopäältä, Nuorttijoelta, Orposesta ja Kemihaarasta lähteneitä oli muutamia. Osa useamman kerran UK-kansallispuistossa retkeilleistä oli laittanut rastin useaan kohtaan.

Kuva 15. Vastaaajien lähtöpaikat Urho Kekkosen kansallispuistoon.

3.4.2 Yöpymistavat

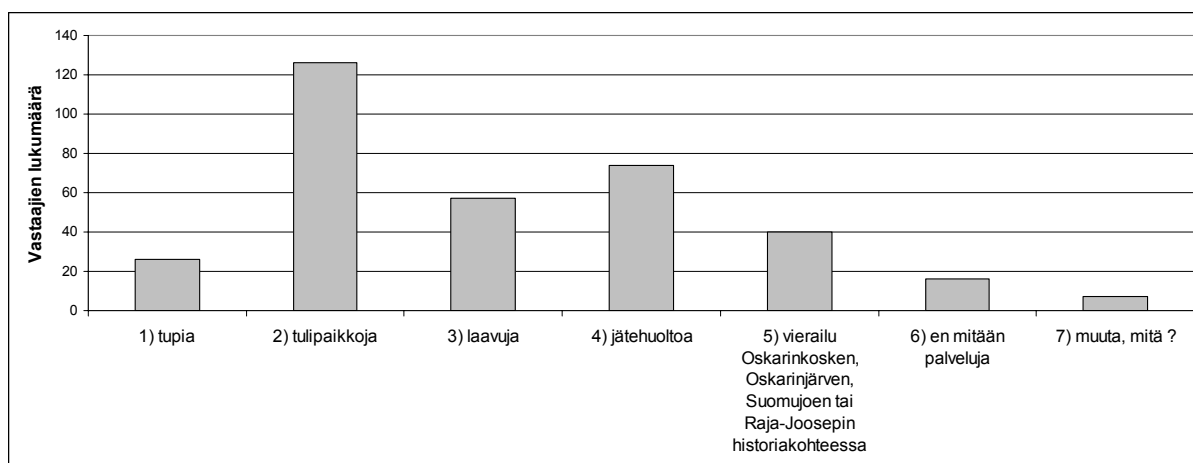
Useimmat kyselyyn vastanneista (64 %) yöpyivät omassa teltassa, laavussa tai muussa vastaavassa (kuva 16). Osa vastaajista (40) ei yöpynyt puistossa ollenkaan. Yhteensä parikymmentä vastaajaa yöpyi autiotuvassa tai varaustuvassa tai -kammissa.

Kuva 16. Vastaajien yöpymistavat Urho Kekkosen kansallispuistossa.

3.4.3 Palvelujen ja rakenteiden käyttö

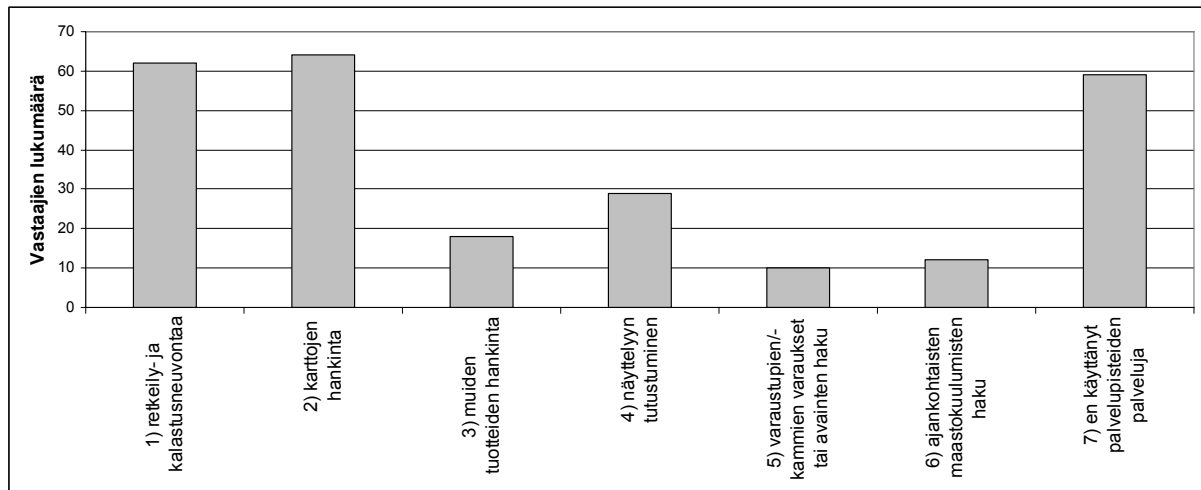
Käytetyimpiä puiston palveluja on ollut vastaajien mukaan tulipaikat (37 % vastanneista), jonka jälkeen tulee jätehuolto (kuva 17). Näitä käyttivät sekä päiväretkeilijät että yön yli retkeilleet. Seuraavaksi käytetyimmät palvelut olivat laavut ja historiakohteet. Alle 20 vastaajaa ei käyttänyt mitään palveluja. Muita käytettyjä rakenteita ja palveluja olivat ulkovessat, vuokravene, kartat ja opasteet.

Kuva 17. Vastaajien käyttämät palvelut Urho Kekkosen kansallispuistossa.

3.4.4 Asiakaspalvelupisteiden palvelujen käyttö

Kansallispuiston asiakaspalvelupisteiden käytetyimmät palvelut olivat retkeily- ja kalastusneuvonta sekä karttojen hankinta, joita kumpaakin käytti yli 60 vastaajaa (neljännnes vastaajista) (kuva 18). Hieman alle 60 vastaajaa ei käyttänyt palvelupisteiden palveluja lainkaan. Asiakaspalvelupisteissä myös tutustuttiin näyttelyihin, hankittiin muita tuotteita, kyseltiin ajankohtaisia maastotietoja, varattiin varaustupia ja -kammia sekä noudettiin avaimia. Vastaajilla oli mahdollisuus vastata useaan vaihtoehtoon.

Kuva 18. Vastaajien käyttämät Metsähallituksen asiakaspalvelupisteiden palvelut.

3.4.5 Mielenpitoet retkeilyrakenteista

Kyselyyn vastanneet olivat pääasiassa tyytyväisiä puiston nykyisiin opasteisiin (kuva 19, kohta 1). Myös tupien määrään oltiin tyytyväisiä, joskin noin kolmasosa vastaajista ei osannut sanoa mielenpidettään (kohta 2). Yli puolet vastaajista oli osittain samaa mieltä sen väittämän kanssa, että huoltotoimet (jäte, puut) olivat kunnossa (kohta 3). Tuvan/kammin varauksia koskeneeseen kysymykseen lähes 90 % vastaajista ei osannut ottaa kantaa (kohta 4). Mielenpitoensa ilmaisseet olivat pääosin tyytyväisiä.

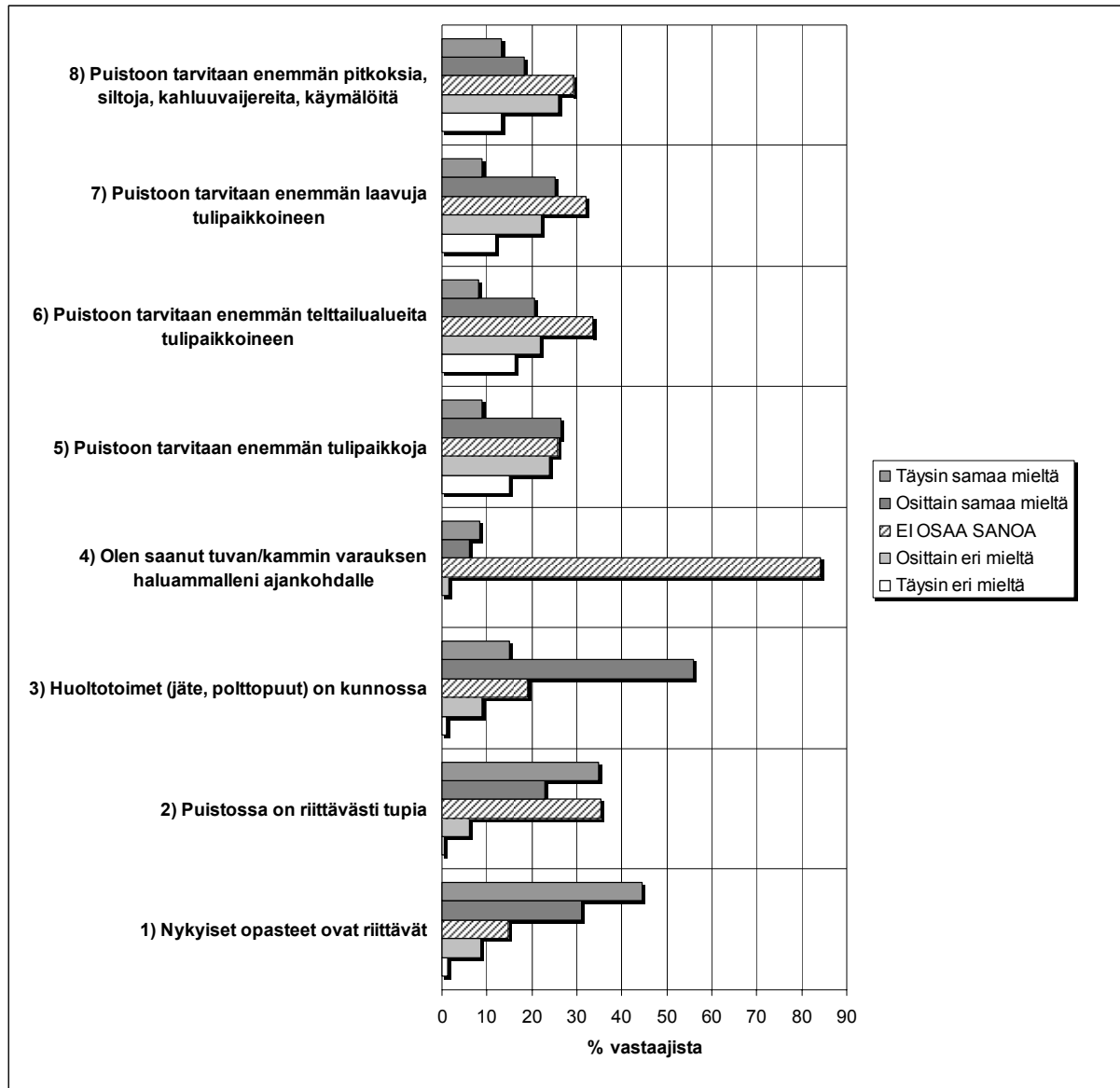
Kuvan 19 neljän jälkimmäisen kohdan (5–8) vastaukset jakautuivat tasaisesti, lähes kaikissa kysymyksissä suurin osa vastaajista oli valinnut ”Ei osaa sanoa” -vaihtoehdon. Osa vastaajista kaipaa lisää tulipaikkoja, telttailualueita, laavuja ja muita rakenteita, mutta osa on tyytyväisiä puistoon nykyisellään. He eivät kaipaa lisää rakenteita, vaan pitävät sen erämaisuudesta.

Muutamille pääreiteille toivottiin opasteita, esimerkiksi värimaaleja tai viitoituksia. Parempia opasteita kaivattiin ohjaamaan teiden varsilta kalapaikoille. Teiden kunto puhutti kovasti vapaissa kommentteissa. Metsätiet olivat vastaajien mukaan huonossa kunnossa, sadevesi on vienyt maat ja teillä on runsaasti kuoppia. Parannusta teiden kuntoon toivottiin, sekä levikkeitä auton jättöä varten.

Tupien siisteyteen oltiin tyytyväisiä muutamaa yksittäistä poikkeusta lukuun ottamatta. Muutama vastaaja oli antanut käyttökelpoisia ehdotuksia tupakorjauksiin, ja ne pyritään huomioimaan kansallispuiston suunnitelmissa. Erityistoiueena oli lisää kahluuvaijereita jokien ylityksiin ja muutama lisäkäymälä.

Vapaissa kommenteissa mainittiin myös huonokuntoiset retkeilijät, joita varten voisi lisätä muutamana taukopaikan (tulipaikalla varustettuna), mutta toisaalta Luttojoen laavu- ja nuotiopaikkaa Raja-Joosepissa keuhuttiin helposti saavutettavaksi.

Puiston erämaisuus ja kauniit maisemat saivat kiitosta. Pitkäaikaiset matkailijat kehuivat puistoa loistavaksi retkikohteeksi. Tyytyväiset vastaajat olivat erikseen maininneet kiitokset laavujen, käymälöiden ja polttopuiden huollosta.

Kuva 19. Vastanneiden mielipiteet Urho Kekkosen kansallispuiston rakenteista.

4 Johtopäätökset ja suositukset

Suurimmat saaliit saatiin Suomujoelta ja Luttojoelta. Suosituimmat lähtöpaikat Urho Kekkosen kansallispuistoon ovat lähellä näitä jokia: Raja-Jooseppi on lähellä Lutto- ja Suomujokea, Aittajärvi sijaitsee Suomujoen puolella välissä. Luttojoelle lähdetään yleensä Raja-Joosepista tai Kuutuan metsäautotien varrelta. Suomujoelle mennään yleensä Aittajärveltä.

Saaliin määrä oli vähäinen verrattuna jokivesien pinta-alaan ja kalantuottokykyyn. Kalastajien saaman saaliin määrä ja jakautuminen vahvistavat Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen 2000-luvulla saamia tutkimustuloksia, joiden mukaan Lutto- ja Suomujokien taimenen poikastuotantoalueet ovat vajaatuotossa, emokalojen määrä on vähäinen ja osa poikastuotantoalueista on tyhjillään. Suomella ja Venäjällä on ollut useita yhteishankkeita Tuulomajoen vesistön kalakantojen elvyttämiseksi. Yhteistyötä tulee jatkaa erityisesti yhteisen kalastussäännön aikaan saamiseksi.

Luttojoen ja Kulasjoen latvavedet ja Muorravaarakkajoki ovat kokonaan kalastukselta rauhoitettuja. Saatujen tulosten mukaan saaliit ovat vähäiset veden tuottokykyyn nähden, joten tämänkään tutkimuksen perusteella kalastuksen määrää ei voi lisätä nykyisestä eikä lupa-alueita laajentaa. Tätä vahvistavat myös kalastajien mielipiteet. Uudessa kalastussäännössä tulisi harkita kalastusaikojen lyhentämistä ja rauhoitusalueiden lisäämistä ainakin Luttojoella ja Kulasjoella. Taimenkantaa tulee seurata edelleen tiiviisti ja tarvittaessa rajoittaa lupien myöntämistä. Sivujoilla on omat eriytyneet taimenkantansa. Mikäli emotaimenia ei riitä vesistön kaikille osa-alueille, jonkin jokihaaran taimenkannat voivat kuolla sukupuuttoon. Näin on ilmeisesti käymässä Lutto- ja Kulasjokien latvavesillä.

Saaliskiintiöt samoin kuin alamitat ovat normaaleja virkistyskalastukseen liittyviä reunaehtoja. Kiintiöt ovat tarpeellisia kalakantojen turvaamiseksi erityisesti, kun kysymys on lohikaloista. Kiintiöillä turvataan saalis useammalle kalastajalle. Virkistyskalastuksessa kalan saanti on tärkeää, mutta nykyaikaan ei enää kuulu rajoittamaton saalismäärä. Kalastajat yleisesti ottaen kannattivat kalastuksen säätelyä. Eniten kannatettiin saaliskiintiötä.

Vapaissa kommentoissa oltiin huolissaan siitä, että osa kalastajista ottaa kiellosta huolimatta saaliiksi ainakin syömäkalan, tarvittaessa vaikka alamittaisen. Alamittaisia taimenia ilmoitettiin saadun juuri Lutto- ja Suomujoista. Varsinkin tammukan ja taimenen erottaminen toisistaan on vaikeaa, ja taimenen poikasia ehkä pyydetäänkin pois tammukoina. Lupaehtojen mukaan kaikki alle 40 cm:n pituiset taimenet pitää vapauttaa, olivat ne sitten tammukoita tai taimenen poikasia. Jokainen alamittaisena saaliiksi otettu kalanpoikanen on menetys tulevaisuuden kalakannoille. Näistä poikasista voisi tulla kookkaita saaliskaloja, jos niille suodaan mahdollisuus elää kutukypsi.

Kalastusluvuissa ja niihin liittyvissä lupaehdoissa pitäisi lisätä tiedotusta alamittojen ja saaliskiintiön perusteista ja niiden noudattamisen tärkeydestä. Koska Tuulomajoen vesistön kalakantojen hoito perustuu kalojen luontaiseen lisääntymiseen ja kalastuksen säätelyyn, ei kalaistutuksia tulla suorittamaan. Mikäli kalakannat katsotaan uhanalaisiksi, kalastusta joudutaan rajoittamaan entistään.

Kalastajat kaipaavat parannusta sekä alamittaisen saaliin että kevät- ja katurauhoituksen valvontaan. Kalastuksen valvonta on tärkeää, mutta jatkuvaan valvontaan ei ole mahdollisuutta. Jokaisen kalastajan tulee ensisijaisesti itse kantaa vastuu luvan hankkimisesta ja perehtymisestä lupaehtoihin. Luvat ja lupaehdot on tehty kalastajia ja kalakantoja varten, ei kalastuksen valvontaa varten.

Kalastuslupien ja kalastukseen liittyvän tiedon saantiin osa vastaajista ei ollut tyytyväisiä. Metsähallituksen asiakasneuvonta ja Internetistä saatava tieto antavat kuitenkin vastauksen useimpiin

kysymyksiin, jos tietoa osataan hakea. Metsähallituksen palveluista viestittämistä tuleekin kehittää sillä tavalla, että asiakkaat, myös paikallisväestö, oppivat hankkimaan tarvitsemaansa tietoa.

Useimmat retkeilijät käyttävät yöpyessään omia telttojaan ja hyödyntävät kiinteistä rakenteista eniten tulipaikkoja ja jätehuoltoa. Myös laavut, joita saa käyttää vapaasti, olivat suosituimpien palvelujen joukossa. Yleisesti ottaen kävijät olivat tyytyväisiä puistoon, jonka erämaisuus houkuttelee. Osa vastanneista ei kaivannutkaan lisärakenteita. Lapsiperheille ja liikuntaesteisille kulki-joille kaivattiin helppoa retkikohdetta. Jokien ylityspaikoilla toivottiin rakenteiden parantamista. Muut kehittämis ehdotukset koskivat lähinnä teitä, joihin kaivattiin parannusta tai edes lanausta.

Urho Kekkosen kansallispuiston perusajatus on säilyttää kansallispuisto mahdollisimman luonnontilaisena. Rakenteiden nykyistä määrää ei ole tarkoitus lisätä eikä merkitä enempää polkuja tai hiihtoreittejä. Rakenteiden laatua voidaan parantaa, mikäli siihen osoitetaan resursseja. Puiston läheisyydessä sijaitsevilla kalastuskohteilla tai retkeilyn kannalta sopivilla paikoilla ei ole rakenteita. Luttojoen varrella sijaitsevan laavu- ja tulipaikan tapaisille helposti saavutettaville rakenteille olisi tarvetta esim. Luttojärvellä, Aittajärvelle menevän Kuutuan (Luttojoentie) metsäautotien varrella.

Retkeilijöiden ja muiden kulkijoiden toivomuksesta Suomujoen käytöstä poistettu joenylitysvaijeri laitettiin takaisin Aittajärven kohdalle alkukesästä 2009. Aittajärvelle johtava Kuutuan metsäautotie peruskorjattiin vuonna 2009 Pajujärvelle asti, mutta sieltä on vielä 3 km huonokuntoista tietä kansallispuiston rajalle, Aittajärven pysäköintialueelle. Teiden kunnosta ja muista ajankohtaisista asioista kansallispuisto tiedottaa sivuillaan Luontoon.fi-verkkopalvelussa (www.luontoon.fi/urhokekkosenkansallispuisto).

Kiitokset

Kiitokset kyselyiden lähettämisestä ja vastausten tallennuksesta palvelupiste Kiehisen henkilökunnalle.

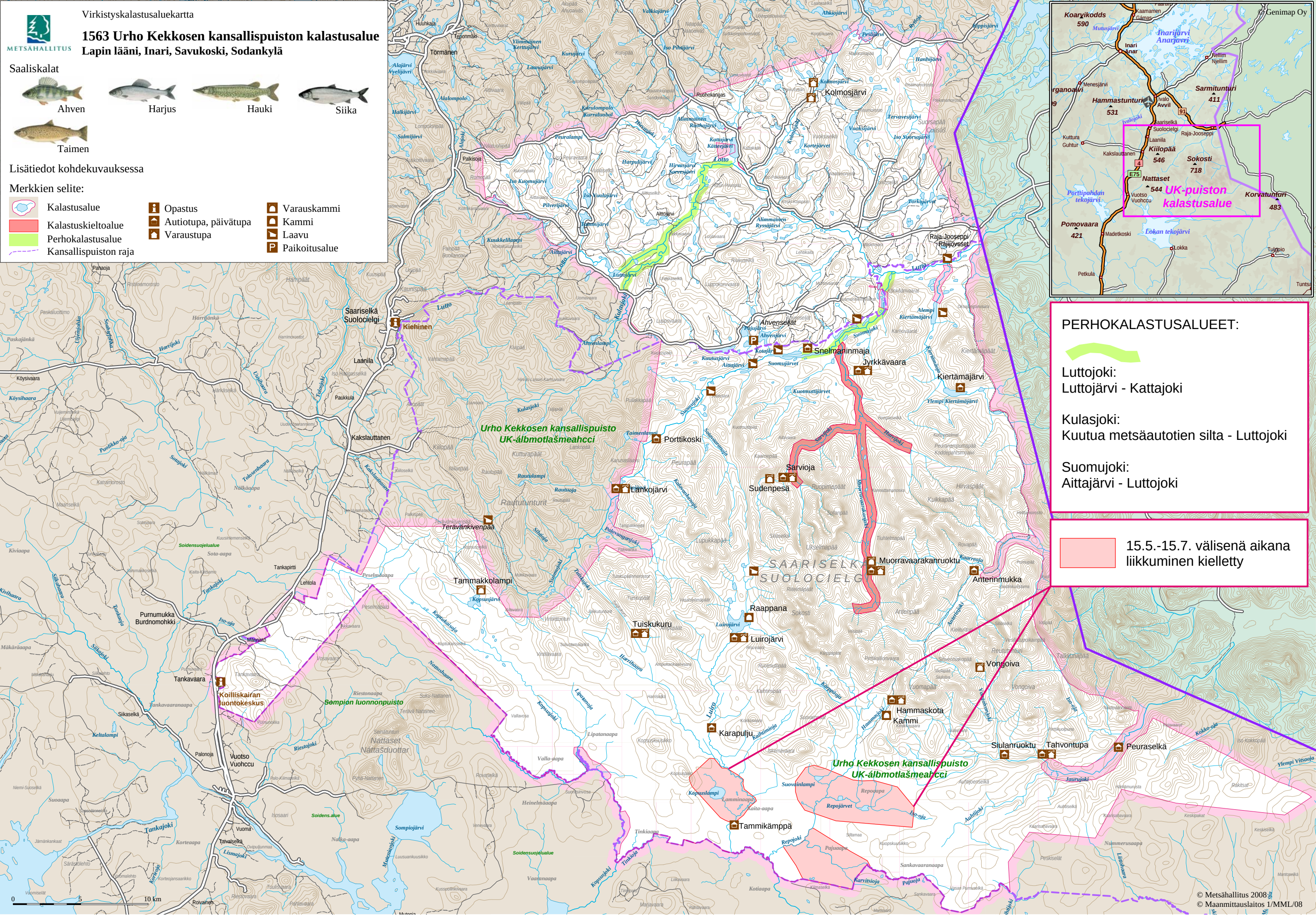
Lähteet

Metsähallitus 2008: Luontoon.fi-verkkopalvelu. – <www.luontoon.fi/urhokekkosenkansallispuisto>, viitattu 2008.

Orell, P. 2010: Taimenkantojen seuranta Tuulomajoen Suomen puolen latvavesissä vuosina 2003–2010. – Käsikirjoitus, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos. Helsinki.

Urho Kekkosen kansallispuiston retkeilykartta

Urho Kekkosen kansallispuiston kalastussääntö 2008–2010

TUULOMAJOEN VESISTÖALUE

Kaikenlainen kalastus on kielletty lukuun ottamatta ongella, pilkillä, vavalla ja vieheellä (uistin, lippa, vaappu perho) tapahtuvaa kalastusta Kuutuan metsäautotien alapuolisilla vesialueilla Lutto- ja Kulasjoessa sekä Kolmos-, Suomu-, Anteri-, Jauru-, ja Nuorttijoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien. Koukkukalastus täky- ja iskukoukulla on sallittu lompoloissa ja järvilaajentumissa. Verkko- ja muiden pyydysten käyttö on sallittu Ylemmässä Kiertämäjärvestä

Kaikenlainen kalastus on kielletty Lutto-, Kolmos-, Suomu- ja Anterijoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien 1.9.–15.11. ja 1.5.–15.6. välisenä aikana.

Taimenen (kaikki taimenmuodot, myös purotaimen) kalastus on kielletty Nuortti- ja Jaurujoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien 11.9.–15.11. välisenä aikana.

Kaikenlainen kalastus on kielletty ympäri vuoden lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien Kuutualle menevän metsäautotien yläpuolisilla vesialueilla Lutto- ja Kulasjoessa sekä Muorravaarakkajoessa.

Kaikenlainen kalastus on kielletty rajavyöhykkeellä.

Elävien tai kuolleiden syöttikalojen tuonti muista vesistöistä on kielletty sillä poikkeuksella, että täky- ja iskukoukussa saa käyttää syöttinä Tuulomajoen vesistöalueelta pyydettyä kalaa. Onkimisessa, pilkkimisessä ja viehekalastuksessa syöttikalojen käyttö on kielletty.

LOKAN TEKOJÄRVEN VESISTÖALUE

Kaikenlainen kalastus on kielletty lukuun ottamatta ongella, pilkillä, vavalla ja vieheellä (uistin, lippa, vaappu, perho) tapahtuvaa kalastusta Kopsus-, Luiro- sekä Pihtijoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien. Koukkukalastus täky- ja iskukoukulla on sallittu lompoloissa ja järvilaajentumissa. Verkko- ja muu kalastus on sallittu Sompio-. Kopsus- ja Luirojärvestä sekä Kopsuslammessa.

Taimenen (kaikki taimenmuodot, myös purotaimen) kalastus on kielletty Kopsus-, Luiro- ja Pihtijoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien 11.9.–15.11. välisenä aikana.

YLÄKEMIJOEN VESISTÖALUE

Kaikenlainen kalastus on kielletty koko vuoden Kemihaaran yläpuolisissa vesissä.

Kalojen alimmat mitat

Lutto-, Kolmos-, Kulas-, Suomu-, Anteri-, Jauru- ja Nuorttijoessa lompot ja järvilaajentumat mukaan lukien **kaikkien taimenien** myös purotaimenen eli tammukan alamitta on 40 cm ja **harjuksen** alamitta on 35 cm.

Kaikki alamittaiset kalat sekä kuolleet että elävät on laskettava takaisin veteen.

Sovellettavat säädökset: Kalastuslaki 286/1982, kalastusasetus 1116/1982, Lokka-Porttipahta kalastusalueen päätös 13.3.200, 13.11.2008, Inarin kalastusalueen päätös 20.5.2007, Ylikemin kalastusalueen päätös 24.3.2007, Lapin TE-keskuksen päätös 6.11.2007.

Metsähallituksen virkistyskalastusluvan lupaehdot

Urho Kekkosen kansallispuiston kalastusalueen nro 1563 lupaehdot.

Kalastusalue: Luttojoen, Kolmosjoen ja Kulasjoen sekä Urho Kekkosen kansallispuiston alueella Suomujoen, Kiertämäjoen, Anterijoen ja Jaurujoen vesialueita. Myös kansallispuiston etelään laskevat Repojoen, Luirojoen ja Kopsusjoen vesistöt kuuluvat kalastusalueeseen. Tarkemmat tiedot kalastusalueesta, sen rauhoituksista ja rajoituksista selviää kalastusaluekartasta.

Kalastuskausi: Koko vuosi lukuun ottamatta Lutto-, Kulas-, Kolmos- ja Suomujokea sekä Anterijoen yläjuoksua, jossa kalastus on sallittu ainoastaan 16.6. – 31.8. välisenä aikana.

Muissa jokivesissä kalastus on kielletty 11.9 – 15.11. välisenä aikana.

Lupahinnat: 8 €/3 h, 10 €/vrk, 35 €/viikko, 50 €/kalenterivuosi
Kaikki alle 18-vuotiaat saavat luvista 50 % alennuksen, mutta alle 15-vuotiaat voivat kalastaa huoltajansa luvalla samaan saaliskiintiöön. Perheluvan hinta on kaksi kertaa henkilökohtaisen luvan hinta ja saaliskiintiö on kaksinkertainen.

Sallitut pyydykset: Uistin, perho ja järvissä onki.

Kalojen alimmat mitat: Kaikki taimenmuodot Lutto-, Kulas-, Kolmos-, Suomu-, Anteri- ja Jaurujoessa on 40 cm sekä Harjus 35 cm

Kartta: 1563 UK-puiston kalastusalue (koko n. 1,2 Mt) (kartta oltava kalastettaessa luvan liitteenä) Tarkat kartat kätevästi verkosta. katso kohteen kartta tästä.

Rajoitukset: **PERHOKALASTUSALUEET** (perho ilman heittopainoa): **Luttojoki**; välillä Luttojärvi – Kattajokisuu, **Kulasjoki**; välillä Kuutuan metsäautotien silta – Luttojoki, **Suomujoki**; välillä Snellmanninmaja – Luttojoki. Perhokalastusalueet on merkitty karttaan vihreällä välillä. Perhokalastusalueet on merkitty maastoon kyltein.

Saaliskiintiö: UK-puiston kalastusalueen jokivesissä luvalla saa ottaa vain yhden (1) taimenen vuorokaudessa. Muita lohikaloja saa ottaa vain 3 kalaa vrk.

Lupa ei koske Kopsusjoen 2 yksityisvesialuetta.

Kalastus on kielletty Muorravaarakkajoessa sekä siihen laskevien Sarviojan ja Harrijoen pääuomissa. Anterijoessa Anterimukan kämpältä alavirtaan ja Kiertämäjoessa Alemmalta Kiertämäjärveltä alavirtaan Luttojoelle saakka. Rajavyöhykkeellä kalastus on kielletty.

Urho Kekkosen kansallispuistossa on noudatettava puiston järjestyssääntöä.

Moottoriveneen käyttö on kielletty Urho Kekkosen kansallispuistossa.

Repo-, Paju- ja Lamminaavalla liikkuminen on kielletty 15.5 – 15.7 välisenä aikana. Lisätietoja Urho Kekkosen kansallispuiston järjestyssäännöstä saa sivulta:

<http://www.luontoon.fi/default.asp?Section=80>

Siirryttäessä kalastamaan Jäämereen laskeviin vesistöihin (Lutto-, Suomu-, Anteri- ja Jaurujoen koko vesialueet sivuvesineen) on kalastusvälineet desinfioitava asianmukaisesti *Gyrodactylus salaris* -loisen leviämisen estämiseksi. Tuotavat kalastusvälineet on oltava ehdottoman kuivia tai ne on desinfioitava desinfiointipisteessä.

Desinfiointipisteitä: Inarissa Inarin kalasatama ja Ivalossa Ivalo River Camping. Desinfiointiohjeista sekä -velvoitteista saa lisätietoja Lapin TE-keskukselta sekä maa- ja metsätalousministeriön sivulta:

http://www.evira.fi/attachments/elaimet_ja_terveys/elaintaudit/kalojen_siirtorajoitukset__3_.pdf

Maa- ja metsätalousministeriön 30.12.2004 antaman asetuksen no.1376/2004 perusteella on syöttikalan käyttö onginnassa, pilkkimisessä ja viehekalastuksessa ehdottomasti kielletty Ylä-Lapin kunnissa (esim. Tulomajoen vesistöalue: Luttojoen-, Suomujoen-, Anterijoen- ja Jaurujoen vesistöalueet sivuvesineen).

Lisätiedot:

Lisätietoja Inarin kalastusalueen kalastussäännöstä saat: <http://www.inarinkalastusalue.fi/>

Kartta: Kansallispuiston alueella liikkumiseen tarvitset

Koilliskairan ulkoilukartan (1:100 000), Sokosti - Suomujoki ulkoilukartta (1:50 000)

Roskaton retkeily ehkäisee jätteiden syntymistä! Metsähallitus on viime vuosina keskittänyt maastokohteiden jätehuollon alueiden tuloväylillä sijaitseviin jätteiden lajittelu- eli ekopisteisiin. Taukopaikoilta on vähennetty sekajäteastioita ja jätevalistusta on vastaavasti lisätty. Retkeilijän vastuulla on tuoda itse jätteensä maastosta lajiteltavaksi ekopisteisiin tai viedä ne kuntien ylläpitämiin lajittelupisteisiin annettujen ohjeiden mukaisesti.

URHO KEKKOSEN KANSALLISPUISTON KALASTUS- JA RETKEILYKYSELY VUODELTA 2008

Urho Kekkonen kansallispuiston luonnonvaraisia kalakantoja hoidetaan kalastuksen säätelykeinoin eikä puistoon tehdä kalaistutuksia. Kalastuksessa tapahtuvat muutokset pitää ennakoida, jotta kalakanta säilyy tarpeeksi vahvana. Seuraavalla mielipidekyselyllä kartoitetaan muutostarvetta sekä kalastuksellisista että palvelullisista asioista. Kalastukseen liittyvät kysymykset kohdistuvat myös kansallispuiston ulkopuolisiin vesiin silloin, jos kalastitte Uk-puiston kalastusalueen (1563) lupa-alueella.

Palauta lomake vaikka ette olisi kalastanut tai ette saanut saalista.

Kalastus	En kalastanut ☐	Kalastin ☐
Kalastustapa	Perhokalastus ☐	Uistinkalastus ☐ Muu, mikä? ☐

Aikaisemmat kalastuskokemukset UK-puistossa

Ei ole ☐ Kyllä, aikaisemmat käyntikerrat _____

Miksi tulitte kalastamaan nimenomaan UK-puistoon?

- 1) kalastusperinne ☐
- 2) hyvän kalansaaliin saantimahdollisuus ☐
- 3) retkeily ☐
- 4) satunnainen kohde ☐
- 5) muu syy, mikä? ☐

Mistä hankitte kalastusluvan?

Villi Pohjolan nettikaupasta ☐

Metsähallituksen
asiakaspalvelupisteestä ☐
(luontokeskus,-talo tai palvelupiste)

Muualta, mistä? ☐

Kuuluiko henkilökohtaiseen lupaanne alle 15-vuotiaita kalastajia? Jos kuului, montako? _____

Kuuluiko seurueeseen henkilöitä, jotka eivät kalastaneet? Jos kuului, montako? _____

SAALIS (Saalis ilmoitetaan kiloissa kg).

Kalastuspaikan nimi (järvi, joki, puro jne.)	Taimen (yli 40 cm)	Tammukka	Harjus	Siika	Hauki	Ahven	Muu, mikä?
1) Suomujoki välillä Suomujokisuu-Aittajärvi							
2) Suomujoki välillä Aittajärvi-Lankojärvi							
3) Luttojoki							
4) Kulasjoki							
5) Anterijoki							
6) Jaurujoki							
7) Luirojoki							
8) Luirojärvi							
9) Kopsusjoki							
10) Kopsusjärvi							
11) Kiertämäoja							
12) Muu, mikä							

Alamittaisten vapautettujen kalojen lukumäärä

Taimen kpl _____ Harjus kpl _____

MIELIPITEITÄNNE KALASTUKSESTA JA RETKEILYPALVELUISTA V. 2008

UK-puiston kalastussäännöt	Täysin samaa mieltä	Osittain samaa mieltä	EI OSAA SANOA	Osittain eri mieltä	Täysin eri mieltä
1) nykyiset säännöt ovat hyvät					
2) lupaehto 1 taimen/vrk on tarpeellinen					
3) perho- ja uistinalueet tulee pitää erillään					
4) kalastajien määrää on rajoitettava ajallisesti =kalastuslupakiintiö/vrk					
5) kalastajien määrää on rajoitettava alueellisesti = kalastuslupakiintiö / alue					
6) taimenen ja harjuksen alamittarajoja tulisi nostaa					

Kalakantojen tila

1) Kalakantojen tila on yleensä hyvä					
2) tammukkoita on runsaasti					
3) taimen määrä on vähäinen					
4) harjuksien määrä on vähäinen					

Kalastusvälineiden desinfiointi tulisi vaatia pakolliseksi

--	--	--	--	--	--

Kalastuksen valvonta on riittävä

--	--	--	--	--	--

Missä puutteita? Kirjoita mielipiteesi viimeiselle sivulle.

Metsähallituksen toiminnan arviointi

1) Kalastuslupien myynti on hyvin järjestetty					
2) Kalastuslupien hinnat ovat kohtuulliset					
3) Kalastusasioihin liittyvä informaatio on riittävä					

RETKEILY**Mistä lähditte UK-puistoon**

1) Saariselältä	☐
2) Kiilopäältä	☐
3) Aittajärveltä (Suomujoki)	☐
4) Raja-Joosepista	☐
5) Orposesta	☐
6) Kemihaarasta	☐
7) Nuortijoelta	☐
8) Muualta, mistä?	☐

Miten yövyitte?

- 1) autiotuvassa ☐
- 2) varaustuvassa/-kammissa ☐
- 3) omassa teltassa, laavulla ☐
- tms. ☐
- 4) en yöpynyt ☐

missä tuvissa/kammeissa yövyit?

Mitä palveluja tai rakenteita käytitte puistossa?

- 1) tupia ☐
- 2) tulipaikkoja ☐
- 3) laavuja ☐
- 4) jätehuoltoa ☐
- 5) vierailu Oskarinkosken, Oskarinjärven, Suomujoen tai Raja-Joosepin historiakohteessa ☐
- 6) en mitään palveluja ☐
- 7) muuta, mitä? ☐

- 1) retkeily- ja kalastusneuvontaa ☐
- 2) karttojen hankinta ☐
- 3) muiden tuotteiden hankinta ☐
- 4) näyttelyyn tutustuminen ☐
- 5) varaustupien/-kammien varaukset tai avainten haku ☐
- 6) ajankohtaisten maastokuulumisten haku ☐
- 7) en käyttänyt palvelupisteiden palveluja ☐

Uusimmat Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisut

Sarja A

- No 191 Marika Yliniva ja Essi Keskinen 2010: Perämeren kansallispuiston vesimakrofytyt – peruskartoitus ja näytteenottomenetelmien vertailu. 66 s.
- No 192 Juutinen, R. ym. 2010: Lähteikköjen ennallistamistarve – kasviyhteisöjen ja ympäristön rakenteen tarkastelu. 59 s.
- No 193 Juutinen, R. (toim.) 2010: Lähteikköjen ennallistamistarve – hyönteislajiston tarkastelu ja koko hankkeen yhteenveto. 133 s.

Sarja B

- No 139 Ohenoja, A. 2010: Käsivarren erämaan ja Kilpisjärven alueen yritystutkimus 2009. 68 s.
- No 140 Ohenoja, A. & Leppänen, T. 2010: Käsivarren erämaan ja Kilpisjärven alueen kävijätutkimus 2009–2010. 106 s.
- No 141 Laakso, J. 2010: Kilpisjärven luontotalon asiakastutkimus 2009. 44 s.
- No 142 Sarlin, A., Nygrund, S. & Meriruoho, A. 2010: Företagsundersökning i världsarvet Kvarkens skärgård 2009. 46 s.
- No 143 Sarlin, A., Nygrund, S. & Meriruoho, A. 2010: Merenkurkun saariston maailmanperintöalueen yritystutkimus 2009. 48 s.
- No 144 Hyttinen, R. & Kortelainen, T. 2010: Pyhätunturin luontokeskuksen asiakastutkimus 2008. 48 s.
- No 145 Airaksinen, S. & Kuusiniva, M. 2010: Syötteen luontokeskuksen asiakastutkimus 2008–2009. 39 s.
- No 146 von Boehm, A. 2010: Nuuksion kansallispuiston kävijätutkimus 2009–2010. 60 s.
- No 147 Laukkanen, M. 2010: Kolin kansallispuiston yritystutkimus 2009–2010. 67 s.

Sarja C

- No 82 Metsähallitus 2010: Metsäkylän Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2009–2018. 41 s.
- No 85 Kyöstilä, M., Erkkonen, J., Sulkava, P. & Lohiniva, S. 2010: Pallas–Yllästunturin kansallispuiston luontomatkailusuunnitelma. 82 s.
- No 86 Pulkkinen, P., Partanen, T., Kiiskinen, A. & Laakkonen, M. 2010: Pallas–Yllästunturin kansallispuiston kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelma. 40 s.
- No 87 Laukkanen, M. 2010: Kolin–Ruunaan alueen luontomatkailusuunnitelma. 39 s.
- No 88 Metsähallitus 2010: Pyhä-Häkin kansallispuiston ja Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 104 s.
- No 89 Metsähallitus 2011: Lätäsenon–Hietajoen soidensuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelma. 136 s.
- No 90 Pulkkinen, E. 2011: Idän Taigan luontomatkailusuunnitelma. Hossa, Kalevalapuisto, Ystävyyden puisto. 49 s.

ISSN-L 1235-8983
ISSN 1799-5388 (verkkojulkaisu)
ISBN 978-952-446-845-9 (pdf)

www.metsa.fi/julkaisut